

עיריית קרית אונו

לשכת מנכ"ל העירייה

פרוטוקול ישיבת מועצה

מן המניין מס' 73/18

מיום שני, ב' באלול תשע"ח, 13.8.2018

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

השתתפו ה"ה:

גל ישראל	- ראש העירייה
מלכה רון	- חבר המועצה
כהן נפתלי	- חבר המועצה
כחלון עמי	- חבר המועצה
בומגרטן אלונה	- חברת המועצה
יעקובי ירון	- חבר המועצה
מיכלס גיל	- חבר המועצה
קניסטר כוכבה	- חבר המועצה
דאלי משה	- חבר המועצה
דבורה שי	- חבר המועצה
ארבל ליאת	- חברת המועצה
ציזר איציק	- חבר המועצה
יהודה מעיין	- חבר המועצה
אתי כהן	- חברת המועצה
איילת דן	- חברת המועצה

לא השתתפו ה"ה:

מוזמנים קבועים:

גדי לייכטר	- מנכ"ל העירייה
טירנה ססי	- גזברית העירייה
אלון רום	- יועץ משפטי
שימי זהבי	- מבקר העירייה
ניר טאקו	- עוזר ראש העיר

מוזמנים נוספים:

אפרת מועלם
רותי זק

על סדר היום:

1. סעיף 9א' - דיון בנושא בניית מוסדות ציבור הנחוצים בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.
2. סעיף 9א' - דיון בנושא צפיפות בכיתות העיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.
3. סעיף 9א' - דיון בנושא הקמת חניונים ציבוריים, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.
4. סעיף 9א' - דיון בנושא בטיחות באתרי הבנייה בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.
5. סעיף 9א' - דיון בנושא כריתת עצים כביש דורי, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.
6. אישור הסמכת פקח, שי ג'רבי ת.ז. 314978552.

מר ישראל גל: אנחנו מתחילים את ישיבת המועצה. הכנסנו היום לסוף הישיבה כמו שראיתם נושא שנכנס על ידכם, דרך דורי, לבקשתכם. הכנסנו את זה לסוף הישיבה, לפי סדר היום וזהו. אז כן, שי.

5. **סעיף 9א' - דיון בנושא כריתת עצים כביש דורי, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, שי דבורה, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.**

מר שי דבורה: ערב טוב, אדוני. אני רוצה שסעיף 5 יהיה ראשון, כי יש אנשים...

מר ישראל גל: מה אכפת לך? לא צריך לעשות הצבעה, תהיה לארגי.

מר נפתלי כהן: לא רוצה.

מר ישראל גל: טוב, אז בואו נעשה הצבעה על זה. מי בעד?

מר נפתלי כהן: למה הצבעה? צריך 100%.

מר ישראל גל: לא, זה לא 100%. זה לא דברים שמחוץ לסדר. זה כבר בסדר היום, זה שינוי סדר היום. זה כבר בסדר היום. ברגע שאישרתי להכניס את זה לסדר היום, אם זה לא היה בסדר היום, אז אתה צודק. וזה היה צריך להיות זה. אז בוא, גמרנו, בסדר גמור. זה נכנס לסדר היום. בבקשה, אם אין מתנגדים, בבקשה. אתם רוצים להעלות את הסעיפים או שאתם רוצים שנדבר על זה. אנחנו מדברים על הסעיף הזה.

מר איציק ציזר: אני רוצה באמת להודות שהסכמתם להכניס סעיף...

שנית, אני לא יודע עוד כמה ישיבות יהיו של המועצה הזאת, אבל כל הסעיפים שהעלינו פה, האמת שהם לא במטרה שתהיה פה עוד מלחמה בין אופוזיציה לקואליציה. אנחנו באמת חושבים שזה סעיפים חשובים. לא משנה מה תתקבל ההחלטה, אנחנו באמת מעלים אותה, כי לדעתי הם סעיפים שחשובים לציבור... או שנקבל פה אפילו תשובות... מהסעיפים זה בסדר. אז מטרתנו היא לא לעשות פה צעקות היום, אלא באמת לעשות סעיפים חשובים לכולנו, ואני חושב שרובכם מסכימים לחלק גדול מהסעיפים. אז אם אנחנו מתחילים בעצים, אז את מתחילה?

מר ישראל גל: כן, בבקשה מישהו רוצה להציג?

גב' איילת דן: אז אני אתחיל. כריתת עצים לאורך שביל דורי, שכונת ה...וקריה אקדמית. לאחרונה החלו בכריתת 508 עצים מתוך 526 באזור. 97% מהעצים סומנו שייכרתו. אני גם אקריא את הפירוט ברשותכם.

מר ישראל גל: אני חושב שהפירוט הכי מדויק, ביקשתי מהצוות המקצועי להכין לכם את הפירוט הכי מדויק, אז הם גם יקריאו את הפירוט המדויק, שגם עבר את כל האישורים, וגם ייתן את כל ההסברים, וגם יגיד את כל הנושאים בצורה מצוינת. יש להם את כל הפרטים, גם מצפון וגם מדרום. חבל להקריא.

גב' איילת דן: אוקיי, מקובל. אז אני רק אגיד שלא נראה לי הגיוני ש-77% ייכרתו. אחוז מאוד קטן, דווקא כאילו של הזית שהם יישמרו. כי יכול להיות שזה באופן שרירותי, יכול להיות שלא. לא הגיוני שהעצים האלה לא ייכרתו. יש חשיבות לפרויקט הרחבת כביש דורי, אבל לא כל העצים נכרתו עד עכשיו, ואפשר וצריך לבדוק אותם. מה אפשר להציל ומה לא. אני גדלתי בור, העצים זה איזשהו נוף ילדות וכואב הלב, גם עצים זה משהו שהוא חשוב. אני לא יודע כמה פה למדו פוטו סינתזה וכמה חשיבות בכלל לחמצן. בניינים לא מביאים חמצן. נראה לי

הזוי. נראה לי שזה קצת הרבה טו מאצ', נגיד 1/3 ייכרתו, זה משהו שהגיוני, אני רואה את זה מפרויקטים אחרים. אבל כזו כמרות לא הגיוני, אני לא רואה פה, יש פה מדיניות כנראה שאין בה שום, אין שורשים פה. אם פשר להרוס את הקולנוע הישן ב... ולהפוך את זה זה לחניון, במקום ללכת קצת אחורה להיסטוריה שלנו. נראה לי הזוי, נראה לי ממש הזוי. אני עשיתי עבודות שורשים בבית הספר, הילדים שלי עשו עבודות שורשים, השורשים נוטעים עצים, עצים זה משהו שהוא חשוב, זה משהו שהוא מושרש. לא הגיוני. לא יהיה לנו חמצן, לא תהיה לנו איכות חיים, לא נראה לי הגיוני כזו כמות של עצלים שנכרתת. זה לא עובר את ועדת איכות הסביבה. לא נראה לי הגיוני שיו"ר איכות הסביבה לרוב הדיונים שלה בכלל לא מגיעה. ועדה סטטוטורית שבכלל לא דנה בדברים האלה, לא דנה עם יו"ר, דנה עם יו"ר שהיא בכלל מחליפה, תתקני אותי אם אני טועה.

מר ישראל גל: אל תתקנו, אנחנו נוקטים בצורה של ציור שאנחנו מכבדים אחד את השני. אנחנו אוהבים דיונים של כבוד, זה הכל.

גב' איילת דן: זהו, הצעת ההחלטה שמועצת העיר תבקש ממשדד החקלאות ונתיבי איילון, לבדוק תוך שבוע איזה עצים שעדיין לא נכרתו, יכולים להישאר במקומם.

מר ישראל גל: כן, מישהו רוצה להוסיף לפני שאנחנו ניתן להציג פה?

מר איציק ציזר: תציג, אולי נגלה דברים.

מר ישראל גל: אז בואו אני אתחיל. א' - אני מברך על כך שאתם רואים בחשיבות של פרויקט הכביש שהוא יוצא לדרך, וגם אנחנו רואים בחשיבות הזאת בצורה בלתי רגילה. צר לי שהוותיקים שבינינו בוודאי יודעים, זה מעט ותיקים, כי לא היו פה אז חברי מועצה אחרים, רוב האנשים שיושבים סביב השולחן, יודעים

שבכלל כל תוואי הכביש, שונה ברובו כתוצאה מהתנגדויות שלנו, של התושבים. אני חושב שאפילו ציזר היה איתי באחת ההתנגדויות.. לאורך דרך דורי, הגשנו אפילו בית משפט לפני כ-13 שנה, שנסגר שתהיה סוללה אקוסטית. עוד אני ניסיתי בזמנו, אמרתי אולי נעשה קיר אקוסטי, כי סוללה נראה לי... אבל התושבים אמרו - נעשה סוללה אקוסטית, עם האדריכל שלהם, וזה נגמר בהחלטת בית המשפט לפני כ-13-14 שנה, מה שמרחיב את הדרך. וכשעושים סוללה אקוסטית, שזה דרך אגב המיגון הכי טוב שקיים, וצדקו התושבים שהם רצו את זה, אז מה לעשות? זה לא כמו קיר שצריכים להוריד חצי מטר או מטר בשביל לעשות את הקיר, אלא צריכים עוד 6 או 7 מ' בשביל לעשות את הקונוס הזה. ודרך אגב, לאורך כל הציר רוחב הדרך, פלוס הסוללה האקוסטית, גדל לצורך המיגון. כמו שאתם תראו עוד מעט, בעירייה הזאת, לאורך כל הדרך, התקציב היה של הכביש הזה 55 מיליון שח. כשנכנסת תקציב המיגונים, כל הוותיקים פה זוכרים את זה, זה כבר גדל ל-65 מיליון שח של הכביש, אבל אחר כך אמרנו להם - לא, גם אנחנו רוצים פיתוח, כי ברור לנו מאליו, אגב, אני חייב להגיד שדווקא המאבקים האלה, חלקם גם... בתקופה שלי כראש עיר ורוצים פיתוח. התקציב הגיע ל-70 מיליון שח ומשהו, כאשר מראש לקחו בסביבות 4-5 מיליון ושח לצורך המיגונים האקוסטים, לצורך החזרת החורשה ושתילת עצים הרבה יותר גדולה, ופיתוח 2 פארקים אזוריים, אחד במשולש של הצבר, אתם תראו את זה עוד מעט. ואני אזכיר לוותיקים קצת פחות, שרק לפני לא מספר רב של שנים, למרות שהעירייה ביקשה בזמנו לפתח פארק, באו פרויקט פינוי בינוי הצבר והרקפת, וביקשו לבנות את הבתים שלהם על הפארק. ואמרנו להם - רבותיי, יש פה תכנית, אתם לא יכולים, והתווכחנו איתם כמעט שנה שלמה, כדי שיזיזו את הבניינים שלהם, בכדי שהם לא יהיו על הפארק, בכדי שהם יעלו יותר על החניון. רק בשביל לשמר את הפארקים, שתילת העצים. וחברים, חלקכם הייתם בתוך המאבקים האלה, ואתם זוכרים את זה היטב, וכל הדברים האלה התעכבו. ובסופו של יום, הגענו פשרות, כמו שאתם תראו פה, גם עם תוספת של 5.5 מיליון שח לתקציב כדי לשתול את כל העצים בחזרה.

גב' איילת דן: אתה שותל רק 3%, לא את כל העצים.

מר ישראל גל: את יכולה להקשיב, את יכולה לא להסכים, זה לגיטימי.

גב' איילת דן: מקשיבה.

מר ישראל גל: אין שום בעיה. אבל תכבדי אותי, ואני מתאר את התיאור שכולנו היינו שותפים עליו לאורך כל השנים. ותיכף תראו גם את ההסברים וגם תראו את החידוש של הפארקים, ותראו גם את כל הדברים האלה מחדש. אני חושב בהחלט שיש כאן איזה צוות מסוים שאולי היה צריך להציג את המצגת הכוללת מראש עם ההדמיות ועם הכל, ולשים אותה על השולחן לכל הציבור, שיראו את היופי שהולך להיות שם ואת ההשקעה. אבל לפעמים בלהט העשייה, אז... אבל המטרה היא בכביש הזה, א' - לשחרר את התנועה, ב' - לשדרג את המעברים, ג' - לחדש את כל העצים ולהוסיף עוד הרבה יותר, כפי שאתם תראו את זה. וזה כתוצאה ממאבקים שבמשך שנים, ישבנו, חשבנו על המיגונים האקוסטיים לרחבת הביטחון ולשכונות הצוואר והרקפת. חשבנו על ההחזר יחד עם הפיתוח של חורשת הנופלים, חשבנו על הסיפור הזה, תקענו פרויקט של פינוי בינוי של הצבר והרקפת בשנה וחצי, כאן בוועדה שלנו, שאמרנו להם - חבר'ה, לא תהיו על הפארק, לכו תחפשו במקומות אחרים, עד שעבדנו פה בשנים עברו עלה פארק. לא יהיה, עיכבנו אותם. זהו. בא הכביש, בשביל לעשות את המיגונים, בשביל לעשות את כל הדברים האלה הם מורידים. יחליפו את כל העצים, ישקיעו הרבה מאוד כסף בדבר חדש, ואתם תראו את זה. אפרת, מי שלא מכיר, אחראית על התחבורה בעירייה.

גב' אפרת מועלים: אז לפני שאנחנו ניגע בעצים שרותי תציג את זה, אז קודם כל בכמה שיקופיות, בתמונות, תוכלו לראות בכלל במה מדובר בשדרוג עצמו של דרך דורי. אז קודם כל, אנחנו מדברים מלוי אשכול, שזה דורי, לאורך עד

שלמה המלך. הרעיון הוא חידוש צומת דורי לוי אשכול. זאת אומרת, הוא יהיה מרומזר, מה שאין היום, וזה יהיה מאוד בטיחותי מה שקורה היום. הפיכת לנתיב דו מסלולי, כיום יש 3 מסלולים, זה עוד כבישים של פעם, תוך הקצאת נתיב ייעודי לתחבורה ציבורית, בהגבלת שעות. התווסף רמזור בדורי צה"ל, זאת אומרת, תהיה לנו עוד כניסה ויציאה לעיר, מה שחשוב מאוד שיהיה, ויש סלילה של שביל אופניים. זה המצב הקיים. אתם רואים, יש 2 נתיבים ויש נתיב אחד. זה באמת כבר משהו של פעם. זה הדמיה מצב עתידי.

מר מיכלס גיל : ... כניסה לעיר?

גב' אפרת מועלם : מצה"ל, כניסה ויציאה, תיכף תראו, חיבור לצה"ל. אז אוקיי, זה מצב קיים, כולם מכירים. אני מתקדמת למצב העתידי. פה אנחנו מגיעים כביכול מהבקו"ם, זה לוי אשכול. זה הרמזור שיחבר אותנו לצה"ל, זה צה"ל, וזה שער שלכת, אוקיי? כפי שאתם רואים, מרומזר. מה שכן יש זה מבט על יותר, אתם רואים פה שבילי אופניים, ואתם רואים מדרכה, עם עצים חדשים שיתווספו. זה קצת יותר בקטע תנועת, אז יש לנו זה שאנחנו מגיעים מדרום, זה הרמזור החדש שהולך להיות, זה מלוי אשכול. אתם יכולים לראות, פה זה הכביש הקיים, זה קצת קטן, אבל זה הכביש הקיים, הוא אז טיפה דרומה. 9 החיבור יהיה זה דורי וזה יהיה לוי אשכול. פה זה מה שאמרתי קודם, זה הרמזור החדש, זה מכיוון צה"ל, זו הקריה האקדמית, וזה משער שלכת. אנחנו מתקדמים לאור הכביש, זו היציאה מהבקו"ם למעשה, וזו היציאה מנחל גמלה.

מר ישראל גל : הקיימים היום.

גב' אפרת מועלם : זה הקיימים, אני פשוט מראה את כל אורך התוואי.

מר מיכלס גיל : זה החיבור של מוטה גור בעתיד?

מר ישראל גל: לא, יותר למטה, נכון, שמאלה. החיבור של מוטה גור זה בין 2 האדומים, בדיוק. עוד פעם, זה מצב קיים. אני פשוט מראה את כל השדרוג. זהו, זה מבחינה תנועתית, ורותי תמשיך לדבר על השאר.

גב' רותי זק: בתכנון הכביש החדש, נדרש מיגון אקוסטי לכיוון השכונות, שלא באמצעות קירות אקוסטיים, חומות, אלא באמצעות סוללה אקוסטית.

מר ישראל גל: אגב, סוללה זה מה שנראה, ככה זה, גובה 4 מ'. רק עליו אנחנו מתכננים לשתול עצים שתהיה חורשה. דברי, אני סתם נכנס.

גב' רותי זק: לא, זה מה שהיה כתוב. שימור העצים - אנחנו במהלך הטיעונים מול חברת נתיבי איילון, דרשנו לבצע סקר עצים מאוד-מאוד קפדני ויסודי, בגלל חשיבות העצים, ובאמת הנוף העירוני והשימור המקסימלי לאורך כל התיאומים מול נתיבי איילון. וגם השימור של חורשת הבנים. סקר העצים בעצם ממפה את כל העצים שנמצאים בתחום העבודות, יש ממש עבודת מיפוי עם מספור של כל עץ. ואגרונים פשוט יושב עץ ועץ ומנתח אותו בהתאם לקריטריונים של גובה, מצב בריאותי, סוג העץ וכו', סוג העץ וכו'. וקובע, יש איזושהי סקאלה של מ-0 עד 20, הוא קובע את האיכות של העץ. אז עשינו את זה לאורך כך תחום הפרויקט הזה. והעצים בעלי האיכויות הגבוהות שבתוואי המתוכנן, סומנו לשימור. מבחינת מספרים, סך הכל נמדדו בכל תחום הפרויקט 1,010 עצים, שמתוכם 507 בשטח חורשת הבנים, 379 בשטח חורשת הצבר, ו-124 עצים היו בצד השני של הכביש, בתחום המחנה. סך הכל היו בצד שלנו של קריית אונו 886 עצים.

גב' ארבל ליאת: סליחה שנייה, בבן גוריון בהמשך-

- גב' רותי זק:** לא בן גוריון. אני מדברת על תחום הפרויקט.
- גב' ארבבל ליאת:** הכביש הוא מתחיל ברימון, נכון? בלוי אשכול, והוא ממשיך-
- גב' רותי זק:** עד שלמה המלך.
- גב' ארבבל ליאת:** כי גם שם הולכים להוריד עצים.
- גב' רותי זק:** לא.
- גב' ארבבל ליאת:** סליחה, אני דיברתי עם איריס וגם שם הולכים להוריד.
- גב' רותי זק:** לא, אבל זה לא בתחום הפרויקט.
- גב' ארבבל ליאת:** אם איריס הייתה מגיעה לישיבה, אולי אפשר היה לשאול אותה שאלות.
- מר ישראל גל:** אני אשמח מאוד לדעת אם איריס יודעת מתי מתחילים את העבודות שם ואיפה יש תכניות, שתעזור לי בעניין הזה. אבל אני אשאל אותה. גדי, אתה מכיר עבודות שמתחילות שם.
- גב' ארבבל ליאת:** ... פונקציה מספיק רשמית.
- מר ישראל גל:** גב' ארבבל הנכבדה, מאחר ויושבים פה מנכ"ל העירייה, גזברית העירייה שלא יודעת שחתמו, אז אני לא יכולים לחיות על דברים שקיימים או לא קיימים.

גב' ארבל ליאת: איריס היא גורם פורמאלי, נכון?

מר ישראל גל: אנחנו מדברים על דרך דורי, הבקשה היא על דרך דורי.

אין שום דבר. כל מה שנאמר עכשיו על בן גוריון, המצאה שלא הייתה ולא נבראה.
(מדברים ביחד)

מר נפתלי כהן: הכל פוליטיקה.

מר ישראל גל: אם איריס טוענת שזו לא המצאה, אני אשאל אותה
מחר.

מר עמי כחלון: מה אתה נופל? הם רוצים להוציא ממך גיבוי. יש גיבוי
מלא לכל העובדים בעירייה. יש הבדל מה הם חושבים או מה הם לא חושבים. יש
הבדל בין איפה שאת רוצה לסחוב את הדיון, הדיון הוא משהו אחר. מההקשר בין
זה למה שאת אומרת, לדיון שלך. את רוצה כבוד? אז דברי על כבוד. גיבוי לעירייה
יש לכל העובדים, אין בעיה. לא הייתה הנהלה כזאת.

מר יהודה מעיין: אני רוצה את זה בכתב, עמי.

מר עמי כחלון: אתה רוצה? בוא נצא החוצה, אני אתן לך.

מר נפתלי כהן: ... פוליטיקה עלינו.

מר עמי כחלון: אז תעצור את הדיון, בגלל זה נכנסתי לתמונה.

גב' רותי זק: על פי תכנית הפיתוח שאושרה גם בוועדה ונערכה

בהתאם לסקר העצים, 348 עצים מיועדים לעקירה, חלק קטן מהעצים הם על

תוואי הדרך המתוכנן, שכמובן מיועדים לעקירה, וחלק הם חולים ויבשים. ומתוך סך הכל העצים, 538 עצים מיועדים לשימור. התהליך הזה צריך אישור פקיד היערות, שזה גוף שיושב בו קק"ל וזה עבר את האישור. ובאישור גם כתוב שתהיה עקירה, ומד שני שתילה של עצים חדשים, ואנחנו כמובן הקפדנו גם על זה. מדובר היה על עצים בוגרים חדשים, ויש קריטריונים מאוד ברורים שהעצים החדשים יהיו איכותיים ובוגרים.

מר ישראל גל: זה המינימום לאישור קק"ל, אנחנו עוד נוסף מעבר לזה.

גב' רותי זק: כן, כן. והמינימום למה שהם התחייבו בתקציב, כן. במסגרת התכנון הנופי של הפרויקט, גם באמת היה מאוד-מאוד חשוב לנו לשמר את האופי והמראה של החורשות הקיימות, שבאמת מאופיינות באקליפטוסים, ודרך אגב, השפה הזאת של הגינון גם ממשיכה לעבר תל השומר, שגם שם יש מקבצי אקליפטוסים, והיה חשוב גם לנו בתכנית הזאת לשמור על המקבצים של האקליפטוסים. ומאחר שהעצים שהתגלו כבעלי איכויות גבוהות, אז האגרנום נתן להם איזה פרט פיתוח מאוד-מאוד מיוחד, מאחר ויצירת הסוללה האקוסטית מעלה את מפלס האדמה, אז היה צריך ליצור איזשהו פרט מאוד-מאוד מיוחד לשימור של העצים וגם זה נעשה, וזה גם מייקר את העבודות כחלק מהעצים שנמצאים שימור, הם משנים את תנאי הסביבה שלהם, וזה נמצא בחלק מהעבודות.

גב' איילת דן: לא הבנתי, כמה... יש סך הכל?

גב' רותי זק: יש לי את סקר העצים, אבל לא עשיתי את זה לפי עצים. יש בסקר את המספר של כל אחת מעצים, אבל פה לא. בנוסף לעצים שיינטעו בתחום החורשות, גם לאורך כל התוואי של המדרכות, בין המדרכות של הולכי הרגל ושבילי האופניים, גם שם יינטעו עצים בוגרים. לגבי 2 חורשות שעצם ייווצרו

שם, אחד - חורשת הבנים, ואחד - חורשת הצבר. חורשת הצבר תפותח עם שבילים, עם ספסלים, עם ריהוט רחוב, תאורה וגינון, והשקיעו גם במערכת השקיה מתקדמת, כדי שהאזור הזה באמת ישמור על האיכויות שלו. וזה מבחינת אומדן השדרוג של החורשות הוא 3 מיליון שח. פה אנחנו רואים בתכנית הפיתוח ועשינו פה כדי שתראו, זו חורשת הצבר. בחלק שמסומן בתכלת, זה מקבץ העצים הקיים, והחלק שמסומן בצהוב בהיר, פחות רואים אותו פה, הוא הסוללה.

מר ישראל גל: זה על תוואי הכביש, איפה שהסוללה האקוסטית, ושם הוא נעקר. רוב העצים שירדו, כן.

גב' רותי זק: פה זה גם החלק של חורשת הבנים הקיים, לצורך העניין פה נמצאת האנדרטה עם הטנק והכל, בתחום שקיים, שלא עובר שינוי, וזאת הסוללה האקוסטית שתקום, שחלק מהעצים שנמצאים בסוללה הזאת מקבלים את הטיפול של פרט הפיתוח המיוחד בגלל ההבדל-

מר ישראל גל: קודם כל הם נעקרו, בואו נגיד.

גב' רותי זק: לא כולם.

מר ישראל גל: ואחר כך חלקם, או שמועתקים, או שנשתלים חדשים במקום.

גב' רותי זק: וחלק שנשארים מקבלים גם פיתוח מיוחד כדי לשמר.

גב' איילת דן: משאירים שם אקליפטוסים?

מר ישראל גל: בוודאי, נשארו שם גם אקליפטוסים, 538.

- גב' איילת דן:** ראיתי משהו, נשאר, אני שואלת אם הם יישארו.
- מר ישראל גל:** יישארו, יישארו. מה שאת ראית עכשיו, זה לדעתי כבר 80% או 90% כבר מאחורי הקירות למעשה.
- מר מיכלס גיל:** אי אפשר לשתול...
- מר ישראל גל:** מה שנעקר, כתוב פה.
- גב' איילת דן:** מה שלא נעקר נשאר?
- מר ישראל גל:** נשאר, כן. לא רוצים אקוסטיקה, לחזור חזרה למה שהתנגדתם, זה הכל לגיטימי. לא רוצים פיתוח, לא רוצים כלום, זה בסדר.
- גב' רותי זק:** פה באת רואים את הרשימה של כל ההשקעה כאילו במרחב הציבורי הפתוח, זה כולל את המיגון, כולל את השיקום של החורשות, שבילי אופניים, מדרכות להולכי רגל. כל האומדן של הפיתוח הזה הוא 5.5 מיליון שח, ופה באמת אנחנו חוזרים עוד פעם לאומדן הפרויקט סך הכל.
- מר ישראל גל:** הכללי.
- גב' רותי זק:** הכללי, שבאמת מדבר על כל הדברים שיהיו בו. יש לנו את הלו"ז. ופה יש משהו שבכל זאת רציתי להראות.
- מר יעקובי ירון:** את יכולה להראות עוד פעם את הלו"ז?

31 חודש במקסימום.

מר ישראל גל:

גב' רותי זק: פה בעצם רואים את הקטע של הסוללה האקוסטית, שבאמת יש שם ערימה של אדמה.

מר ישראל גל: זה כמעט 4 מ' מעל הכביש. ועם העצים זה כבר יגיע לגובה... מעל הכביש, זה הכל. כמעט 4 מ' מעל הכביש הסוללה עצמה, זה מה שביקשו כדי שיהיה את הסוללה ואת המיגונים האקוסטיים הגדולים ביותר.

מר שי דבורה: ... הכביש הזה כעיקרון... זאת שאלה אחת.

מר ישראל גל: אני אענה הכל.

מר שי דבורה: ... עקירה של 500 ומשהו עצים היא דרמטית, היא... בטבע, איכות הסביבה. זה לא משנה עכשיו שעושים מנורות או שביל אופניים. אני מסתכל על העצים שייכרתו, שהטבע ייהרס.
(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: נפתלי, נפתלי.

מר שי דבורה: אדוני הנכבד, תן לי להמשיך את הדיבור. יש לי את ה-10 דקות שלי. אני מצפה וחושב ש... צריך לקבל החלטה, שהפרויקט הזה אמור להיעצר מיידית, עד לבחינה של כל המכלול, של כל ההשלכות, לבדוק מה אפשר לעשות, אם אפשר להציל כמה עצים, 100, 200, אני לא יודע. אני לא חושב שנעשתה פה עבודה יסודית להציל את כל ה-500 עצים. חלק זקנים. כמה כבר יכול להיות מהכמות שיש פה עצים זקנים, לא יודע מה, איך מגדירים אותם. אני לא חושב שזה משרת פה מישהו. אנחנו צריכים גם להסתכל על העתיד שלנו, לא רק אנחנו, הילדים שלנו, לסלול כבישים, תמיד אפשרי. אבל להציל את העצים, זה לא

תמיד אפשרי. עצים זה לא דבר שבמחי יד שאפשר לעקור אותו, העצים הללו הם בני עשרות או מאות שנים. אני פונה אליכם עכשיו באמת, עזוב פוליטיקה, לרגש. חברים, העצים האלה, כמו שקודם אמרה, שומרים על האוויר הנקי, עוזרים לנו. אז בואו נחשוב גם כן איך אנחנו עכשיו כהחלטה לשמור על איכות הסביבה, בצורה המיטבית שיש, מה שאנחנו יכולים לעשות, אני לא... מעכשיו, בואו נציל את כל ה-500, שחלק כבר נכרתו לצערי הרב. אבל בהחלט לחשוב שוב, ולא לבוא מחר בבוקר לכרות אתה עצים הללו. נכון, פקיד היערות אישר, זה חותמת גומי, כל הכבוד לו. אני חושב שיושבי שם אנשים עסקניים, הנה אני אומר את זה לפרוטוקול. אם מאשרים עקירה של 500 עצים, הגופים הללו הם פשוט מאוד הפכו להיות חותמות גומי של כל הרשויות. אז מה אם אישרו, זה אומר שזה בסדר? אף אחד לא אמר שאין אישורים או משהו כזה. אני אומר ישראל באמת כראש עירייה, חבר מועצה, נפתלי תוכל לדבר אחריי בכיף.

מר נפתלי כהן: אני לא מפריע לך.

מר ישראל גל: ראיתי שביקשת רשות דיבור.

מר שי דבורה: תרצו להקשיב, לשמוע, להצביע בנושא כזה חשוב, תעשו מה שאתם רוצים, איך שאתם רוצים. בסופו של יום, עזבו פוליטיקה, חברה. אם הייתי עושה פה פוליטיקה, אז מזמן הייתי פה. אבל אתם לא חושבים, 500 עצים? באמת. קצת אנושיות.

מר ישראל גל: תודה. כן, ציזר.

מר איציק ציזר: טוב, שמעתי בקשב רב את ההסברים. אני מוכרח להגיד שאת חלקם לא ראיתי. זו פעם ראשונה שאנחנו רואים מצגת של הכביש הזה. פעם ראשונה שאנחנו מדברים ומתייחסים לעצים ולא משנה בכלל מי צודק ומי לא

צודק. אף אחד סביב השולחן, אולי ישראל למעט אתה, לא ידע שהולכים לעקור 508 עצים. זה היה ברור שכשבונים כביש, הכביש דורך על משהו. היה ברור שבונים דרך, הדרך... אבל אף אחד לא שם פה על השולחן בשום החלטת מועצה ב-15 שנים שאני פה, על עקירת 508 עצים. דרך אגב, אם זה היה עולה, יכול להיות שהיינו אומרים כן, יכול להיות שהיינו אומרים לא, יכול להיות שהיינו אומרים - אז אל תעשו שביל אופניים. זה לא עלה אף פעם. יותר מזה, נפתלי אומר - איפה הייתם באישורים? היינו באישורים, נפתלי. כשדיברו על הנת"צ, אישרנו פה את הנת"צ אחרי שכבר אושר במשרד התחבורה וגם פה ביקשנו 3 פעמים שיראו לנו את הנת"צ. פעם ראשונה שאני רואה את הנת"צ היום, פעם ראשונה. אז עלא תבוא בטענות לאנשים איפה הייתם. אם היה מתנהל לפני 15 שנה, 12 שנה, 13 שנה, ועוד פעם אני לא מכוון לאף אחד מהיושבים פה. אם היו חלק מהמידע שישראל מחזיק ואחרים, היה נבנה פה בתוך מועצת העיר, והיינו מבינים שהדבר הזה עושה טוב מצד אחד לתחבורה, אבל מצד שני פוגע בחורשות, פוגע בעצים, פוגע בחורשת הבנים, שרק לפני 4-5 שנים שדרגנו אותם... עשינו שם נטיעות והרבה דברים אחרים. אם היינו יודעים, יכולנו להתייחס, כי יכול להיות שהיינו מקבלים תשובות אחרות, ויכול להיות שלא. גם לעניין הסוללה, גם לעניין שביל האופניים. יכול להיות שבמקום לעשות שביל אופניים לאורך הכביש, היה אפשר א לעשות לאורך הכביש, ולעשות אותו בתוך החורשה, ואז לשמור על החורשה ולעשות גם שביל אופניים, וזה לא עלה פה בכלל.

עכשיו לגבי המספרים, הצגת רותי מספר של 348, לא מסתדר עם שום דבר. אם תיכנסו למשרד החקלאות, תראי שיש פה 508 עצים לכריתה. אם אני לוקח א ה-348 שלך, ולוקח את כל ה-124 של הצד השני שאמר, ואני אומר נניח שכורתים שם את כולם, זה עדיין לא מוביל ל-508, יוצא מכך שהמספר 348 הוא לא נכון. עכשיו, למרות שיש אישורים, למרות שיש פה כנראה חוות דעת של אגרונום, יכול להיות שיש פה עוד חוות דעת. ויכול להיות שפקיד היערות דן פה פעם אחת ופעם שנייה. אני אומר לכם - לא יכול להיות שאנשים חתמו על להשמיד 508 עצים עם איזושהי חשיבה. את האמת, אני הייתי המום לפני שבועיים שזה עלה מהמספר הזה. ואני

נראה לי, שכל רשויות המדינה, מלמעלה עד למטה, כולל משרד החקלאות, והיערן שעירבנו אותו והוא כבר נפגע ולא נפגע, שאישרו את זה, והסתכלו רגע ימינה ושמאלה וראו איך אפשר לשלב את עצים עם הסוללה, איך אפשר לשלב את העצים האלו עם שביל האופניים.

גב' רותי זק: אבל כן עשינו את זה, איציק.

גב' איילת דן: ... גם אקליפטוסים נשארים.

גב' רותי זק: הוועדה עשתה את זה.

מר איציק ציזר: א' - אני לא יודע איזו ועדה.

גב' רותי זק: אבל אנחנו עשינו את זה.

מר ישראל גל: רותי, תקשיבי, פקיד היערות הוא לא פקיד, ונתיבי איילון זו לא חברה רצינית, משרד התחבורה לא יודעים את עבודתם. גם אתם לא יודעים את העבודה שלכם. זה בסדר.

מר נפתלי כהן: אבל למה אתם מפריעים לו?

מר ישראל גל: אל תפריעי לו. רק הוא יודע.

מר איציק ציזר: אני לא יודע איזו ועדה עשתה את זה.

גב' רותי זק: אנחנו הוועדה המקומית.

מר איציק ציזר: אני חבר בוועדה המקומית 9.5 שנים, ומעולם לא נחשפתי לזה. אל תגידי הוועדה המקומית. לגבי ישראל, מדינת ישראל קנתה צוללות בגרמניה, ואתה מכיר את סיפור הצוללות, אז אל תגידי לי פקיד היערות. לא כל כך אחד בכל תפקיד, גם אצלי בעבודה, הוא המומחה הכי גדול ותמיד הוא צודק. אני טוען שלכרות 508 עצים, שחיים שם 80 שנה, זה משהו דרסטי. יכול להיות שחלק הוא בלתי נמנע, ואני לא יודע אם זה 227, 342, 412 או 501, לא יודע. אני רק אומר שהצוות הזה שיושב פה סביבה שולחן, לא נחשף לנתונים האלו, לא דן בנתונים האלו, לא דן בנתונים האלו, לא הביאו את זה לפה לשאול אותנו, האם כדאי לכרות עצים ולעשות סוללה, או לכרות עצים ולעשות שביל אופניים, או לעשות מדרכה רחבה או צרה, והאם החיבור בין צה"ל לדורי הוא צריך להיות עם יו-טרן או בלי יו-טרן, עם אי תנועה באמצע או לא. את זה עשו גור פוקס וחבריו. אני לא יודע מי שותף לכל ה-

מר ישראל גל: מה ה רמה שלהם גם.

מר איציק ציזר: שעם כל הכבוד, הם יועצי תנועה, שלפעמים הם צודקים ולפעמים הם טועים. אתה עצמך אפילו אמרת שבכיכר רימון, שגור פוקס התבקש ממני לעשות שם 2 נתיבים, אמר שאי אפשר. אתה רק לפני שנה אמרת 'היו צריכים לעשות שם 2 נתיבים', ועובדה שיועץ התנועה אמר... אז מה, זה אומר שהוא אלוהים? לא, זה לא אומר שהוא אלוהים.. מה שעכשיו ניתן לעשות, אף אחד לא מבקש, לא לעצור את הכביש ולא לעצור את החיבור ולא שום דבר. מה שניתן עכשיו לעשות זה לעצור רגע את הכריתה ולראות עם אנשי המקצוע, האם אפשר חלק מהעצים שעוד לא נכרתו, לא לכרות אותם. כי מה שנכרת כבר נכרת, אין מה לעשות, אנחנו רק יכולים לבכות, וזה כל מה שאנחנו מבקשים. לא מבקשים שום דבר אחר, לא מאשימים אף אחד, אומרים שמישהו לא עשה משהו טוב. אומרים רק רגע, 508 עצים ותיקים בחורשה אחרונה לדעתי שנשארה בקריית אונו...

גב' ארבל ליאת: ובן גוריון, שבן גוריון שייך לקריית אונו.

מר איציק ציזר: זה לא אותה חורשה בכלל, בבן גוריון יש עשירית מהעצים האלה.

גב' ארבל ליאת: גם שם הולכים להוריד.

מר איציק ציזר: וכל מה שאנחנו מבקשים, זה לעשות בדיקה רגע לפני שכורתים את העץ הבא. ולגבי המספרים, מדובר פה יש פה 1,010 עצים, והולכים להיות 1,034. זאת אומרת, זה לא דרמטי. רק שתבינו, היו 1,000 ומשהו עצים ותיקים, הולכים להיות 1,034, שחציים ותיקים אלה שנשאר, וחציים חדשים, שאתם יודעים לבד כששותלים עץ, לוקח לו 5,7,12,15 שנה להיות עץ שנותן צל, שסופח פית, שנותן חמצן, ואלף ואחד דברים שעצים עושים. וכל מה שאנחנו מבקשים, זה לא שום דבר, זה לא להאשים, זה פשוט לעשות עוד בדיקה רגע לפני. אולי נציל 32 עצים, אולי נציל גם 120, אני לא יודע.

מר ישראל גל: עוד מישהו לפני שאנחנו נשיב.

גב' איילת דן: שאלתי כמה פעמים כמה איקליפטוסים נשארים. לא עניתם לי.

מר ישראל גל: כתוב לך שם, נשארו... 538 עצים.

גב' איילת דן: כמה איקליפטוסים.

מר ישראל גל: תראו, מאחר ואנחנו כאן, אני חייב להגיד, לא מתיימרים להיות ברמה שלכם ולהחליף את יועצי התנועה הטובים במדינת ישראל,

את האגרונומים הטובים.

גב' איילת דן: לא חשוב לך לדעת כמה איקליפטוסים נשארים?

מר ישראל גל: לא מתיימרים, אנחנו לא מגיעים לרמה שלכם. אנחנו מבינים שאתם מעל משרד אדריכלי הנוף הגדול במדינת ישראל. אבל הם גם כנראה לא מגיעים לרמה שלכם. אנחנו לא הכנו את הנתונים של איזה סוגי עצים במדויק. מה-538 עצים, אני מבקש ממנה שהיא תגיד לכם איזה איקליפטוסים, איזה זה שיטה, איזה זית. תגידי להם איזה סוגים של העצים שנשארו, שתשאלי את האגרונום. דרך אגב, אם זה מקובל שהאגרונום הזה יכול לענות לכם, אם הוא מספיק בכיר בשביל זה. אז אני מבקש לדעת את זה, יכול להיות שלא.

מר איציק ציזר: מהציניות של ראש העיר אפשר להבין...

מר ישראל גל: ציזר אמר שגם עובדי הוועדה שעושים את הוועדה, לא יודעים את העבודה שלהם. אז אוקיי, הבנו את זה.

מר איציק ציזר: גם את זה לא אמרתי, אבל ישראל, תמשיך לדבר בשמי, זה טוב. כי אתה כל כך רע בלדבר בשמי. אבל מה שאני מבין מהציניות שלך, שכנראה כולם עשו עבודה מושלמת, הכל פיקס וזה בסדר. זה מה שהבנתי ממך.

גב' איילת דן: לא סיימת. מקודם אמרת שמה שעדיין לא כרתו נשאר. אז אני רוצה לדעת אם מה שאני רואה עכשיו, ושראיתי לפני 3 שעות, עדיין נשאר עומד ולא יורידו אותו.

מר ישראל גל: הלאה.

- גב' איילת דן:** אני שואלת.
- מר ישראל גל:** אמרתי לכם ש-80%-90% ירד כבר. זה הכל, תודה.
- גב' איילת דן:** ודבר נוסף, מה הולכים לעשות עם כל האיקליפטוסים?
- מר ישראל גל:** אמרתי לך שתקבלי תשובה מהאגרונום.
- גב' איילת דן:** לא, אלה שכרתו.
- מר ישראל גל:** אלה שכרתו...
(מדברים ביחד)
- גב' איילת דן:** שתדעו, אקליפטוס במקור הוא בין 10 העצים היקרים בארץ.
- מר ישראל גל:** תודה, יפה.
- גב' איילת דן:** מי לוקח אותם?
- מר ישראל גל:** אני אגיד לך דבר אחד, אני מניח שמי שמשלם, וזה לא עיריית קרית אונו, כי בניגוד לעבר הוצאנו את כל הכסף, כל ה-100% מימון מהמדינה, שבעבר רצו שאנחנו נשתתף איזה 30% לאורך כל השנים. הוצאנו 100% מימון מהמדינה, כולל כל עלויות הפיתוח, כולל הכל. אז אני מניח שהם גם יודעים מה לעשות בעצים.
- גב' איילת דן:** ... הולכים לעשות מזה שמן אקליפטוסים, זה המון המון כסף. נתת את זה מתנה?

מר ישראל גל: מאה אחוז, תודה.

גב' איילת דן: אני שואלת אם נתת את זה מתנה לקבלן, את העצים האלה.

גב' קניסטר כוכבה: אל תצעקי.

גב' איילת דן: בא לי לצעוק כי זה כואב לי. גדלתי עם הנוף הזה. לבוא ולכרות את זה ככה, זה פשוט רוע לב, רוע לב.

מר ישראל גל: תודה.

גב' איילת דן: איך אתם יושבים פה פשוט? כורתים והורסים את הכל בשביל הבניינים בשביל הקירות?

מר ישראל גל: מי שרוצה לתקוע את הכביש, עד עכשיו הייתי נחמד, אבל יש-

גב' איילת דן: לא רוצה לתקוע כלום.

מר ישראל גל: רצו לתקוע את הכיכר שהורדנו, את הכיכר המכוערת שהורדנו להם. עכשיו הם רוצים לתקוע את הכביש. מי שרוצה לתקוע את זה, לא ניתן לכם. קדימה, לא ניתן לכם. ומי שרוצה לתקוע את המיגונים האקוסטיים, גם לא ניתן לכם. עכשיו תמשיכו לצעוק, אנחנו רגילים לזה שנים.

מר יהודה מעיין: אני דווקא הולך איתך, למה לא הורדת את הכל?

- גב' איילת דן:** אני רוצה לדעת למי נתתם במתנה את העצים האלה.
(מדברים ביחד)
- מר ישראל גל:** אם הקואליציה לא יכולה לדבר, אנחנו נעבור להצבעה, אנחנו מצטערים. עד עכשיו שמענו בניחותא.
- גב' איילת דן:** אבל אתם קוטעים אותך.
- מר ישראל גל:** הם לא נותנים לדבר.
- מר יהודה מעיין:** זה מיותר, הם צריכים לבוא עם השופל, יאללה...
(מדברים ביחד)
- מר ישראל גל:** אתם לא רוצים לתת לדבר? פעם ראשונה.
- גב' איילת דן:** אני רוצה לדעת-
- מר ישראל גל:** לא, לא, לא. עד עכשיו האופוזיציה דיברה 45 דקות.
- גב' איילת דן:** לא, אתם קוטעים אותי. אני רוצה לדעת למי נתתם במתנה את כל האיקליפטוסים האלה.
- מר ישראל גל:** אז הסברתי לך עכשיו שוב פעם, עוד פעם אחת תגידי מידע שהוא לא נכון, אני אומר לך שזה לא יעבור.
- גב' איילת דן:** אבל אני שאלתי.
- מר ישראל גל:** אני אומר לך שזה לא יעבור בשתיקה. יש גבול לשקרים.

גב' איילת דן: אל תאיים עליי.

מר ישראל גל: יש גבול.

גב' איילת דן: איזה שקרים, אני שאלתי אותך.

מר ישראל גל: יש גבול.

מר יהודה מעיין: שואלים אותך שאלה - תענה.

מר ישראל גל: ועניתי לכם. עניתי לכם. שקט. יש גבול לשקרים.

גב' איילת דן: שאלתי שאלה.

מר ישראל גל: אז תקשיבי לתשובה, ועכשיו תקשיבי. התשובה היא פשוטה, מדינת ישראל היא מבצעת את הכביש, היא מממנת את כל עלותו באמצעות החברה הממשלתית נתיבי איילון, אם יש לכם תלונות לגבי הניהול של הכספים של המדינה, לקיחת עצים של המדינה, על הפיתוח.

גב' איילת דן: ...

מר ישראל גל: אל תפריעי לי. אגב, עד עכשיו חלק מהשטחים עדיין לא רשומים על שם העיר קרית אונו, אם אני לא אעשה את זה. עד עכשיו לא עשו את זה במשך כל השנים, אז הם גם לא של העיר. אבל עכשיו אני אמשיך עם זה הלאה. במימון מלא של הקבלן, מי שעושה את זה במימון מלא זה המדינה והקבלן עם נתיבי איילון, הם אחראים לפינוי הדברים, הם אחראים לכריתת העצים, הם

אחראים לסלילת הכביש, ובזה הסתיימה השיחה. זהו. עכשיו נפתלי, עכשיו חברי הקואליציה מדברים.

מר נפתלי כהן: מר ציזר טוען שהוא לא ידע מהכביש כלום.

מר איציק ציזר: אני אמרתי שלא ידעתי מהכביש? תגיד רק דברי אמת, אל תבלבל את המוח. תגיד רק מה שאמרתי ולא דברים שאתה חושב שאמרתי. אל תלמד מישראל הכל, אל תלמד ממנו. דבר אמת, אמת. יש לך כיפה על הראש, דבר אמת. אני אמרתי שלא ידעתי מהכביש? אתה שמעת אותי?

מר ישראל גל: הוא רק רוצה לתקוע את מה שעושים, עזוב. יש אנשים שנועדו לתקוע. (מדברים ביחד)

מר נפתלי כהן: דבר שני, אתה יודע, כביש 6 לא... כמה זה חוסך לתושבי העיר בזמן שהזמן הוא מאוד יקר. לגבי שי דבורה, עם כל הכבוד, אתה בחור מאוד נחמד, חייכון, זה בסדר. אבל אתה כנראה שאת חובתך לציבור אתה לא נותן, כי 95% מישיבות מועצה אתה לא נמצא פה.

מר איציק ציזר: מה הקשר לעצים? תגיד לי.

מר נפתלי כהן: איך אתה יכול לדעת... מר ציזר, תירגע.

מר איציק ציזר: תתבייש, נפתלי.

מר נפתלי כהן: אם היית משתתף בישיבות, אז היית יודע מה הולך לקרות עם העצים, ומה קורה עם הכביש.

מר איציק ציזר: אני הייתי בישיבה, לא דיברו על העצים אפילו פעם אחת.

מר ישראל גל: למה אתם לא נותנים לחבר קואליציה לדבר? ישבנו, שמענו אתכם. ישבנו 40 דקות. למה אתם לא נותנים לו לדבר?

מר איציק ציזר: לפחות דיברנו דברי טעם.

מר ישראל גל: אנחנו אמרנו שכל האנשים הגאונים בעולם הם לרגליכם, אף אחד לא מבין ואין בלתיכם. אתם היחידים שמבינים, אתם היחידים שיודעים.

מר נפתלי כהן: מר ציזר, ידוע לי שכל השכל נפל רק בחלקך, וכולם פה אנשים לא מבינים. בקדנציה הקודמת לא ידעת מה הולך להיות עם העצים שרצו מאיתנו 30% על הכביש של דורי, והבן אדם ישב בירושלים ונסע והלך לחזר לפי 100% מימון. תפרגנו, העצים כמעט ולא נגרם נזק לעצים.

מר איציק ציזר: לא נגרם? אתה גדול עליי.

מר נפתלי כהן: אדוני, ... עצים. אני אומר לך, כמעט באותה רמה, כדאי לך לבדוק את זה.

מר איציק ציזר: כל העצים של קרית אוננו...

מר ישראל גל: נפתלי, אל תקיים איתם דיאלוג.

מר נפתלי כהן: כל אנשי המקצוע הבכירים ביותר...

מר ישראל גל: נפתלי, הם מושכים אותך לקיים איתם דיאלוג, אל תקיים איתם דיאלוג. כן, ירון.

מר יעקובי ירון: הדיון הזה... הכי ראוי, כי באמת מדובר פה בעצים. באופן אישי פעם גם אני הייתי שותף לעץ בודד שנלחמתי שלא יורידו. כן, כן, עץ פיקוס עתיק, רתמו אותי בתל אביב בדיזינגוף לא להורידו אותו, וזה הצליח שם. יחד עם זאת, דיברה פה איילת, על הנושא של איכות הסביבה, חמצן. עצים ברמה העירונית, ההשפעה שלהם על איכות הסביבה כיצירת חמצן היא מינורית. ההשפעה העיקרית שלהם זה הורדת הטמפרטורה, אם כבר מדברים, זה הרבה יותר משמעותי, שעצים שמורידים את פליטת ה-CO2 ויוצרים חמצן, זה בעיקר עצי פרי. יותר מדובר באזורי מגורים, לא כבישים ראשיים. בכלל מומלץ לעשות עצי פרי, שהם הרבה יותר מסננים את זיהום האוויר.

מר מיכלס גיל: ירון, אם אין מה להגיד, לא צריך.

מר יעקובי ירון: גיל, אני יודע שעובדות קשו לך.

מר מיכלס גיל: קשות לי?

מר יעקובי ירון: אבל אני רואה יותר מזה, שסלילת נתיב תחבורה ציבורית, ההשפעה שלו על איכות הסביבה היא הרבה יותר מהותית, מזה שפחות אנשים ייסעו ברכבים פרטיים, ויותר ייסעו בתחבורה ציבורית. אוטובוס יכול להכיל 50 אנשים, במקום 50 מכוניות, שזו השפעה אקוטית על איכות הסביבה. השפעת זיהום אוויר מיידית. עם כל הכאב באמבולנס שמורידים עצים, בתקווה שבאמת התכניות האלה יתממשו, אז אני רואה את התועלת יותר גבוהה מהנוזק ומהכאב באמת. היום יש נתיב תחבורה פרטית ונתיב תחבורה ציבורית.

מר עמי כחלון: ערב טוב לכולם, איציק פתח יפה, אמר 'בואו נעשה באמת ישיבה רגועה, עניינית'. זכותם של כל אחד לחשוב. רק משהו אחד, הרבע או השליש של השולחן הזה, הוא לא היחיד שכואב לו שכורתים עצים, בואו נעשה סדר. לא כל כך אחד צריך להראות את הרגשות שלו כל הזמן. עם כל הכבוד, אם עיריית קרית אונו היתה לה כסף, או מדינת ישראל היתה מקצה לנו, מה שאף עיר לא עשתה את זה נראה לי בארץ, 100% מימון של כזה כביש שפותר פקקים, על מנת שבאמת יהיה יותר קל לתושבי לוי אשכול והסביבה. אם היינו יכולים לעשות ישראל גשר או מנהרה, אז אני מאמין שכל השולחן הזה היה מרוצה, וגם אנחנו, הקואליציה והנהלת העיר, אתה צודק, אולי כאלה היו לא מרוצים. אבל בשורה תחתונה לצערי אין מימון לעשות איזה גשר על, ואין מימון לעשות את זה תת קרקעי, על מנת להשאיר את העצים, ואני כן סומך על אנשי המקצוע ששלחנו לעשות את העבודה, ועל מדינת ישראל שכן לפעמים יכולה, זה לא עניין של צוללות, או לא עניינים אחרים, שכן יש אנשי מקצוע וכן בדקו. ואומרים לך אנשי הוועדה, שגם עליהם אנחנו רואים אותם ביומיום פחות או יותר, שהם עבדו על זה ובדקו. אז אם זה מה שהם אומרים, וברור שלכל אחד, מה, בעיה לאיריס להוריד עוד 20 עצים אם היא יכלה להציל את זה? לכי תגידי לאיריס להוציא שיח, היא לא מוכנה. אז תעשו טובה, תאמינו שאנשי המקצוע בדקו ועשו. זה כואב, זה לא קל להוציא כמות כזאת של מאות עצים, אבל אין מה לעשות. יש מצבים, אני אזכיר לכם, תושבי קרית אונו שנולדו פה, עבדכם הנאמן, גם רייספלד לא היתה קיימת, גם רבין לא היתה קיימת.

מר מיכלס גיל: ברבין לא היו עצים.

מר עמי כחלון: מי אתה יודע? אתה יודע משהו? אתה רץ לראשות עיר, כדאי לך לזכור את העבר. בואו נמשיך, נעשה את זה נעים, אני בעד האמירה של ציזר. אז קודם כל נכון, אם יכולנו להציל, היינו מצילים את הכל.

... פרי הדר.

מר שי דבורה:

מר עמי כחלון: רגע, שנייה, לא משנה, כל פרי. איך הוא אמר האגרונום שלי? שפרי ההדר אולי נותן יותר טוב. אבל לא משנה, נשים את זה כרגע בצד. אז קודם כל נעשה את זה קל. נושא חשוב חד משמעית, אין בעיה, טוב שהעליתם את זה במועצת העיר. יכול להיות, כמו שראש העיר אמר, יכול להיות שהיתה צריכה להיות כן מצגת לפני. גם אני בעד. לא שיש לי עם זה בעיה כזו או אחרת. חבר'ה, אם אתם הולכים לנושא עצמו לעיקר, העיקר הוא כן לעשות את מה שבסופו של תהליך הוא אמור להשלים את כל הרעיון של ציר לוי אשכול, על מנת שבסופו של יום יהיה לתושבי קרית אונו יותר קל. וכן, גם אם תושבי חוץ יבואו, מישהו שאל פה אם זה רק למען להוריד את הלחץ של כל הערים מסביב, שבאים ועוברים לנו בלוי אשכול, כאילו זה החצר האחורית של כולם. כן, שהם יעשו את העיקוף הזה, כמה שיותר בעתיד לרדת לכבישים המהירים. אז כן היתה עבודת צוות. תודה לצוות עצמו, לוועדה ולכולם באמת, ותאמינו לי שגדי לא יושב סתם ולא מנצח על התזמורת הזאת. אז בואו, קצת קרדיט, נושא מאוד חשוב. הלוואי שהיינו משאירים את כל העצים, אבל לצערי לפעמים לא ניתן כמו שחשובה היתה לבנות את רייספלד ולהביא את התושבים החדשים האלה, או כבר ישנים, או התושבים החדשים ברבין, על מנת לעשות להם באמת את העיר הזאת ולהבין, בגלל שהעיר הזאת מספר 1 בארץ, לא יעזור לאף אחד כלום. בגלל זה יש נהירה מטורפת. שימו לב, כל הזמן אנחנו עולים בכתבות שהן לא קשורות אלינו, מ-YNET עד לא יודע מה, כמה העיר הזו טובה. זהו, פשוט וקל.

מר ישראל גל: תודה רבה. אני רק אסכם לפני ההצעה שלנו, צר לי שאני צריך לרענן את הזיכרון של כולם, אבל כולם זוכרים בוודאי. הכביש הזה מתוכנן מזה 15 שנה על אותו תוואי, עם אותם אמצעי מיגון. הוצג במצע הבחירות של המועמדים האחרים ככביש עוקף של קרית אונו כשפתחו את המחלף, ככביש עוקף, על אותו תוואי ממש. יש לי את כל החומרים האלה. רק אז פשוט לא חשבו שאולי

יצטרכו להוריד עצים שיושבים על התוואי של הכביש. הם חשבו שיהיה הוקוס פוקוס. אבל למה לא עשו את הכביש, אתם יודעים? כולם יודעים את זה פה בעצם, אבל רק לא מספרים את האמת. כי מופז היה פה והבטיח שהוא יוותר על ה-30%, כי לעירייה לא היה כסף לממן 21 מיליון ₪ על הכביש הזה. ואחר כך היו עוד שרים שהיו פה, ולא הצלחנו להוציא מהם את המימון. ובשעה טובה הוצאנו מהם את המימון ויצאנו סוף סוף לדרך, כי העברנו את ההלכה התכנונית. הכביש הזה למעשה מאושר פעמיים. פעם אחת מסוף שנות ה-90, ופעם שנייה עם התיקונים של המיגונים האקוסטיים, לאחר התביעה שעשינו את המיגונים האקוסטיים שנכנסו לתוך התכנית פעמיים. ואצל כולם משום מה הוא הופיע, בכל הקמפיינים של כביש, של כל הדברים. אל תפריע לי, אתה לא. אתה לא. של כולם, שכביש צריך לעשות. אבל אף אחד רק לא ידע שיש מיגונים אקוסטיים, ואף אחד לא ידע שום דבר. אני בהחלט מסכים שצריכים להביא לידיעה. סך הכל גם הפיתוח של הסוללה, וגם כל מה שהציגו פה אנשי המקצוע, שנעשה על ידי מיטב המתכננים, נכון שזה לא ברמה... ואנחנו נדרוש את זה מנתיבי איילון להכין את התכנית הזאת. להכין את התכנית שהציבור יראה אותה במיטבה, והם יראו שיהיה כאן הרבה יותר עצים. הם יראו שיהיה פה הרבה יותר מיגון אקוסטי. הם יראו שיהיה כאן מצב חדש לגמרי. ואני מציע באמת, בואו ניתן הנחיה לנתיבי איילון להכין את התכניות בצורה מפורטת, שיביאו אותם, נציג אותם כמו שצריך, בצורה עם הדמיות, עם תכנית, לא כמו שיש פה ברמה שיש בוועדה שהכינו אותה לרקפת ולצבר ובאופן כללי. סך הכל אנחנו לא רוצים לעצור את בניית הכביש. אנחנו חושבים שזה דבר חשוב. שנייה אחת, זה הסיפור, זו הצעתנו. אז חברים, אם אתם רוצים שנלך להצעה משותפת בעניין הזה - בסדר, נבנה אותה. אם לא, אז בואו נציע את ההצעה שלכם ואת ההצעה שלנו ונגמור עניין.

רק אם יש פירוט.

גב' איילת דן:

את הפירוט שלך את תקבלי. אמרתי לך, את הפירוט שלך

מר ישראל גל:

את תקבלי. אני הולך להציג הצעה כזאת. מערכת הכבישים במדינת ישראל אמורה לשרת את כל התושבים. המאבקים שאנחנו מנהלים כרגע נגד רמת גן על דרך רפאל איתן, ובכלל זה בתי משפט, שהם תקעו את הפיתוח של דרך רפאל איתן, זה כביש שצריך לבנות, והם צריכים לבנות אותו על חשבונם. הוא צריך לשרת אותנו. אנחנו נעבור שם. כנ"ל הסיפור שיש לנו כרגע את המאבק הגדול על דרך משה לוי. אותו סיפור, כביש שצריך לשרת אותנו. אנחנו נאבקים, יש שם אנשים שחושבים שאולי הם לא יפתחו כבישים. בסופו של יום, הם יפתחו את כל הכבישים, במאבקים כאלה ואחרים. כבישים משרתים את כל המשתמשים בהם, זה הכל. בסופו של דבר, פתחת יותר כבישים, ריווחת את איכות החיים. זה הדבר שאנחנו צריכים לשאוף. זה הכל. ההצעה שלנו. שמועצת העיר תנחה את נתיבי איילון להכין תכנית תוך 30 יום, עם הדמיות, עם תכנון מפורט. כי אתם יודעים, העבודה הזאת תהיה רק בעוד שנתיים-שלוש, עד שייגמר הכביש. אבל אנחנו נדרוש מהם להקדים את הכל. עם תכנון מפורט לאורך ציר דורי, כולל חורשת הבנים, פיתוח שבילים ושבילי אופניים, והסוללה האקוסטית, כולל חרושת העצים, תוך 30.

לא הגשתם תוכנית לפני זה?

גב' איילת דן:

לא, יש תכנית פרוגרמאטית, ברמה של פרוגרמאטית.

מר ישראל גל:

כולל הדמיות בדרך כלל לא עושים תכניות כאלה. אנחנו מבקשים מהם כולל הדמיות ולפרט יותר.

יש לי הצעה מהפכנית. בואו נחבר את 2 ההצעות ביחד.

מר איציק ציזר:

שמה?

מר ישראל גל:

שננסה לכרות כמה שפחות...

מר איציק ציזר:

- מר ישראל גל:** אני אומר לך, ציזר, בואו נחליט כולנו.
(מדברים ביחד)
- מר רון מלכה:** עשינו יופי של דיון פעם שעברה. הלכת ו... כאילו ההישג הוא גדול מאוד שלך. אני אראה לך את זה בסוף הישיבה.
- מר ישראל גל:** כמו שאני אומר לך, היום אנחנו דנים פה, כשכבר כמעט 90% מהעצים נכרתו.
- מר איציק ציזר:** אני לא בטוח ש-90%, ישראל.
- מר ישראל גל:** אז אני אומר לך, 80%-90%.
- מר איציק ציזר:** אני לא יודע את המספר.
- מר ישראל גל:** זאת הצעתנו. אתם תישארו עם ההצעה שלכם.
- גב' איילת דן:** יש לי שאלה. אולי אני רוצה להצביע בעד. מה תעזור ההצעה אם בינתיים כורתים עצים?
- מר ישראל גל:** שמה?
- גב' איילת דן:** ההצעה שלך, איך היא קשורה לכריתת העצים היום?
- מר ישראל גל:** כבר נגמרו העצים.
- גב' איילת דן:** לא נגמרו, עוד יש.

מר ישראל גל: אני מסביר לך שכרתו כבר 80% מהעצים. העצים שנשארו והקיימים, תקבלי, כבר אמרתי לך, פירוט מלא איזה סוגים ואיזה עצים שאמורים להישאר, זה תקבלי, אמרתי לך.

גב' איילת דן: אבל אני רוצה לוודא שבינתיים... אז מה הקשר להצעת ההחלטה שלך? אנחנו באנו לפה על עצים שעוד לא נכרתו.

מר ישראל גל: אין כבר עצים שלא נכרתו.

גב' איילת דן: אבל זו ההצעה. יש עצים שעוד לא הכרתו.

מר ישראל גל: מי בעד?

גב' איילת דן: אתה סותר את עצמך. ההצעה שלך לא רלוונטית פה.

מר ישראל גל: טוב, גמרתי.

גב' איילת דן: אבל היא לא רלוונטית.

מר ישראל גל: אני לא עושה איתך משא ומתן.

גב' איילת דן: לא משא ומתן. פעם אחת אתה אומר ש...

מר ישראל גל: רבותיי, רבותיי. מי בעד ההצעה שהעלתה האופוזיציה בבקשה? תודה רבה.

מר גדי לייכטר: ציזר, אתי, מיכלס, איילת, מעיין, שי וליאת.

- מר ישראל גל:** וגיל. כן.
- מר ישראל גל:** מי בעד ההצעה להציג את זה לתושבים כפי שהצענו?
- מר גדי לייכטר:** נפתלי, דאלי, אלונה, כוכבה, ירון, עמי, רון וישראל.
- מר ישראל גל:** תודה רבה, שלום רב, מודה לכם. קדימה, ביי. חבר'ה, לא יהיה מצב שתתקעו את בניית הכבישים, לא נעזור.
(מדברים ביחד)
- מר יעקובי ירון:** זה שאת נגד תחבורה ציבורית...
- גב' איילת דן:** למה אתה מכניס לי מילים לפה? אני אמרתי משהו על תחבורה?
- מר יעקובי ירון:** כן.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעת ראש העיר שמועצת העיר תנחה את נתיבי איילון להכין תכנית תוך 30 יום, עם הדמיות, עם תכנון מפורט. לחורשת הבנים והצבר פיתוח שבילים ושבילי אופניים, והסוללה האקוסטית.

בעד (8) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה.

הצעת אופוזיציה, כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (7) איציק ציזר, אתי כהן, גיל מיכלס, איילת דן, יהודה מעיין, שי דבורה, ליאת ארבל.

1. סעיף 9א' - דיון בנושא בניית מוסדות ציבור הנחוצים בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה

מעיון, איציק ציזר.

מר ישראל גל: בניית מוסדות ציבור הנחוצים בעיר. בקשה של חברי מועצת העיר. מאחר שידעתי לאן שזה יגיע, אז אנחנו בסעיפים הבאים נתייחס...

מר איציק ציזר: בסיפא של הסעיף הקודם, הפנית אותנו לקמפיינים בחירות של מועמדים, שאמרו והבטיחו כביש עודף, מה כביש עוקף. אז עכשיו אני אגיד לך מה אתה הבטחת. אתה בקמפיין שלך ב-2013 הבטחת שדרת תרבות עירונית ברייספלד, אתה הבטחת מועדון נוסף, אפילו 2, אתה הבטחת מעון יום 0 עד 3, ואנחנו גם טוענים שהספורטק היחיד שיש היום בקרית אוננו עמוס מידי וצריכים כבר לעשות עוד אחד. ובית ספר ורשה לא יכול להיות שלא יהיה לו אולם ספורט, אלא בנו לו איזה אולם חוגים. אני לא יודע מי מכס מסתובב שם, אבל בנו שם אולם חוגים. לכו תראו רק איך זה נראה, כדי שתבינו איך אנחנו מטפחים את בתי הספר שלנו. ולכן אנחנו חושבים, ועוד פעם, אין פה האשמות למה זה לא נבנה בתקופה שלכם או לא נבנה בתקופה שלנו. לא מעניין אותי. באמת לא מעניין אותי. מעניין אותי שהדברים שאנחנו רושמים פה יבוצעו, וכדי שהם יבוצעו, אנחנו צריכים להזיז דברים. וזאת הצעת החלטה שלנו. הצעת החלטה שלנו, שמועצת העיר מחליטה לתקצב את 5 מוסדות הציבור הנדרשים בהצעה שלנו: שזה שדרת התרבות, מועדון נוער נוסף, ספורטק נוסף, אולם ספורט בבית ספר ורשה ומעון יום. שמחלקות העירייה יבצעו הערכה ראשונית, נאשר את זה. ברור שהכסף לא מחכה לנו ומחר זה יקרה, אבל אם נתחיל להניע את הגלגלים, להזכירכם, אולם עלומים, שאוטוטו נחנך עכשיו, אני התחלתי ב-2011, העברתי לרון מלכה ב-2012...

מר רון מלכה: מה התחלת ב-2011? אתה לא היית קשור בכלל לאולם עלומים. אל תיקח גם את זה. תרגיע.

מר איציק ציזר: הבנתי.

מר ישראל גל: הוא הכל, הכל.

מר איציק ציזר: מי שדיבר עם מפעל הפיס זה אתה, לא אני.

מר רון מלכה: אולם עלומים זה רון מלכה, לא יעזור לך כלום, כולל אולם התעמלות מכשירים. שלא תיקח את זה לעצמך גם

מר איציק ציזר: רק רון מלכה. אני אחזור. רק רון מלכה.

מר רון מלכה: זה לא להאמין, הכל הוא עשה בעיר הזאת.

מר איציק ציזר: רק רון מלכה, ואף לא אחד אחר, התחיל משהו ב-2012.

מר רון מלכה: ... שאני כבר לא יכול לשמוע. אני משתגע.

מר איציק ציזר: אתה מפריע לי, אתה שם לב?

מר רון מלכה: די. מספיק עם הדיס אינפורמציה.

מר איציק ציזר: רק רון מלכה, התחיל ב-2012. אתה יודע מה? דווקא מתאים לי מה שאמרת, אני חוזר בי. רק רון מלכה עשה את אולם עלומים ב-6 שנים. 6 שנים הוא עובד על אולם עלומים, פותח אותו לקראת בחירות 2018. רק רון מלכה. אחרים לא עזרו לו, לא היו שם, לא עברו. רק הוא, רון מלכה האחד והיחיד. ב-2012, דרך אגב, את התקצוב ב-2011 גם רון מלכה... לא מחזיק תיק הספורט, אתה הבאת.

מר רון מלכה: סטנד אפ אתה הולך לעשות אחרי עידן הפוליטיקה? מה אתה הולך לעשות?

מר איציק ציזר: האולמות האלו אושרו, לך תבדוק בספרים, כי אתה לא יודע. האולמות האלה אושרו-

מר רון מלכה: אתה הרי יודע הכל. אתה אלוף האינפורמציה. ב-90% אתה טועה, אתה יכול למכור את זה לתושבים החדשים לא לנו... שאוכלים אותך 20 שנה.

מר איציק ציזר: אתה מפריע לי. האולמות האלו אושרו ב-2011 תקציבית. לך לבדוק...

מר רון מלכה: קשקשן, אלוהים.

מר איציק ציזר: לך תבדוק, לך תבדוק.

מר רון מלכה: הכל הוא קשור, אתה מבין? מגרשי דשא סינתטי...

מר איציק ציזר: מ-2011, מכיוון שאתה טוען שרק אתה עשית את זה במשך 6 שנים לקח לך לבנות אולם ספורט. ועכשיו, מכיוון שאני יודע שהאיטיות שלך-

(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: ... למה לא נספיק. אתה לא מכיר את מה שקורה פה עכשיו? קוראים לזה פיליבסטר בשפת הפוליטיקה.

מר איציק ציזר: מכיוון שהבנו שרון מלכה הוא איטי ביותר, אנחנו

מקדימים תרופה למכה.

מר רון מלכה: רגע נראה כמה אתה מהיר וזריז אתה.

מר איציק ציזר: אתה מפריע לי, אתה מפריע לי. אנחנו לא רוצים לחכות עוד 6 שנים, רון מלכה, שאתה תתכנן.

מר רון מלכה: הוא מבקש לרשום תכניות חדשות שכבר ב-2013 הגשנו חוברת כזאת, של כמה גדי? 500 מיליון ש"ב תב"רים. יש לך את הכל בחוברת.

מר איציק ציזר: אתה ממשיך להפריע. מכיוון שאתה איטי מאוד.

מר רון מלכה: ואתה מהיר. אלוף העולם אתה.

מר איציק ציזר: אתה ממשיך להפריע.

מר רון מלכה: אתה תתייחס אליי, תקבל תגובה.

מר עמי כחלון: משהו אחד אתה צודק, שהוא...

מר ישראל גל: די, די.

מר איציק ציזר: מכיוון שאתה מאוד, מאוד, מאוד איטי, ולוקח לך לבנות 6 שנים מוסד ציבור.

מר רון מלכה: ואתה אלוף העולם. אתה היית יכול לנצח-

- מר איציק ציזר:** ואני לוקח לי 9 שנים, כי אתה יותר טוב ממני.
- מר ישראל גל:** הלוואי היה לוקח לו 9 שנים.
(מדברים ביחד)
- מר רון מלכה:** כל ישיבה אנחנו באים ושומעים הרצאה על דברים שלא היו ולא נבראו. כמה אפשר?
- מר איציק ציזר:** מכיוון רון מלכה שאין לך תרבות דיבור-
- מר רון מלכה:** לא, לך יש. מזל שיש פרוטוקולים.
- מר איציק ציזר:** ומכיוון שאתה מאוד-מאוד איטי... אנחנו רוצים להבטיח שזה לא יקרה ב-6 שנים הבאות, ורוצים כבר היום להתחיל להניע את הגלגלים. אתם רון מלכה, לפני 5 שנים כבר רציתם להניע את הגלגלים. הוצאתם חוברת שנקראת 'עיר וקהילה...'.
מר עמי כחלון: הגדה של פסח, יש לך שלי?
(מדברים ביחד)
- מר איציק ציזר:** אני מקריא מה תכנתם, ומה אמרתם לציבור שתעשו ב-5 שנים שנעלמו ונגמרו אוטוטו.
- מר רון מלכה:** תגיד, ישראל, זה ה... חזינו שנהיה-
- מר איציק ציזר:** למה אתה מפריע לי? אתה לא מסוגל להתמודד איתי בדיבור? וככה הם כתבו - נבנה 2 מועדוני נוער נוספים לפחות דוגמת יאנוש בחלקים נוספים של העיר.

מר רון מלכה: בנינו את צופים וגלעד. תראו כמה דיס אינפורמציה, שימו לב. בנינו את הצופים ובנינו את שבט גלעד. יש לנו יותר מ-2 מועדונים, תמשיך. ומועדון שחמט... ועשינו 4, תראה כמה דיס אינפורמציה.

מר איציק ציזר: למה אתה מפריע לי? נבנה מעונות יום נוספים, כדוגמת מעונות הפרדס והפסגה... הרבה מאוד בניתם, רון מלכה. האיטיות שלך היא כל כך איטית... תחת הנוער - נבנה 2 מועדוני נוער נוספים לפחות על פי מודל יאנוש. אז עכשיו הוא צועק לי גלעד ושבט...

מר רון מלכה: נכון.

מר איציק ציזר: אין לך מושג מה אתה מדבר בכלל.

מר רון מלכה: אתה רואה כמה דיס אינפורמציה אתה מוכר?

מר איציק ציזר: ולכן, אני רוצה להקריא את הצעת ההחלטה שלי, למרות שהיא מעצבנת אותך, רון מלכה.

מר רון מלכה: ממש לא. תאמין לי, אני לא עצבני, אני הכי נינוח בעולם. מי שעצבני זה אתה.

מר איציק ציזר: רון מלכה, אני נורא מצטער שהצלחתי סוף סוף לגרום לך לדבר במועצת עיר.

מר רון מלכה: מה אתה אומר? אני עושה, אני פחות מדבר ומרצה כמוך.

מר איציק ציזר: אני שמח, אני שמח.

מר רון מלכה: אני עושה, לא מדבר.

מר איציק ציזר: כל היום עושה, רק תן לי לדבר.

מר רון מלכה: אתה מקשקש, אני עושה.

מר איציק ציזר: מועצת העיר מחליטה לתקצב ולתכנן את 5 מוסדות הציבור הנדרשים, שהם שדרת התרבות שהבטחתם מועדוני נוער, הבטחתם ספורטק נוסף, אולם ספורט לבית ספר ורשה, ומעון יום נוסף שהבטחתם. מחלקות העירייה... הערכה ראשונית לעלות הנדרשת. ועדת הכספים תדון בעניין תוך 30 יום. מוסדות הציבור יגיעו לאישור תקציבי במועצת העיר, עד 30.9.18. מודה לכם.

מר ישראל גל: תודה, יש עוד מישהו מהאופוזיציה שרוצה לדבר?

מר שי דבורה: כן, יש לי שאלה לאיציק.

מר עמי כחלון: יכולת לשאול אותו לפני.

מר שי דבורה: לא משנה. אז הנה, פה אני שואל אותו.

מר נפתלי כהן: זה על סדר היום?

מר ישראל גל: כן, כן.

מר רון מלכה: כמה אפשר?

- מר שי דבורה:** לגבי שדרת תרבות... הסעיף הזה מבחינתי...
- מר איציק ציזר:** מה שאתה רוצה.
- מר נפתלי כהן:** אתה מקבל אישור הצבעה?
- מר ישראל גל:** עוד מישהו? נפתלי, די, תודה. לפני הצעת ההחלטה, לאחר הזנחה- (מדברים ביחד)
- מר איציק ציזר:** הגענו חברים... לקדנציה הקודמת, שהוא היה סגן בשכר הוא היה סגן בשכר.
- מר ישראל גל:** תודה. לאחר הזנחה של שנים, חוסר-
- מר עמי כחלון:** אנחנו נביא עוד 2 סגנים בשכר.
- מר מיכלס גיל:** מה אתה צוחק? עשית לקרית אנו בשבועיים האחרונים נזק שאתה עוד לא מבין.
- מר ישראל גל:** לאחר הזנחה של שנים וחוסר תכנון במבנים, שטחי ציבור-
- מר נפתלי כהן:** תגיד לי, אתה אילם?
- מר יעקובי ירון:** לא, אני רוצה לדעת איזה נזק.

מר נפתלי כהן: מה, אתה אילם?

מר יעקובי ירון: אמרת לפרוטוקול נזק. אני רוצה לדעת איזה נזק. הוא אמר שעשיתי נזק, אני רוצה לדעת איזה נזק.

מר נפתלי כהן: נכון. תגיד.

מר יעקובי ירון: נו, תגיד, אמרת את זה לפרוטוקול שעשיתי נזק. תגיד איזה נזק.

גב' קניסטר כוכבה: תגיד איזה נזק, גיל.

מר מיכלס גיל: אני אגיד לך, לא פה.

מר נפתלי כהן: לא, תגיד לפרוטוקול.

מר ישראל גל: תגיד, למה לא פה? אמרת שהוא עשה נזק.

מר מיכלס גיל: תשאל את ישראל מה קורה לתכנית לשדרוג הספרייה העירונית.

מר ישראל גל: איזו תכנית לשדרוג הספרייה העירונית?

מר יעקובי ירון: תגיד לי איזה נזק.

מר ישראל גל: תגיד איזה נזק, גיל.

מר איציק ציזר: חבר'ה, זה לא הדיון.

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: אתה מאשים בן אדם שהוא גרם נזק, תגיד. למה אתה

לא אומר איזה נזק הוא עשה? עזוב, חבורה של ליצנים, בוא. לאחר הזנחה של שנים

וחוסר תכנון במבנים, שטחי ציבור, על ידי ראש העיר הקודם מר יוסי נשרי, וממלא

מקומו איציק ציזר, עיריית קרית אונו, התחילה להשלים פערים אלו-

מר יהודה מעיין: אתה לא היית סגן?

מר ישראל גל: התחילה להשלים פערים ב-4 שנים אלו האחרונות,

ותמשיך להשלים אותם בשנים הבאות.

מר יהודה מעיין: ... של העירייה ואתה שוכח.

מר ישראל גל: יהודה, אתה מתנהג כמו ביריון, אז תמשיך. בבקשה,

ביריון, קדימה. תמשיך, ביריון.

מר יהודה מעיין: אין לי בעיה, אני אמשיך. לא יכול להיות שכל פעם תיתן

נאום על ציזר ונשרי...

מר ישראל גל: יהודה, בתור ליצן אתה לא רע. עכשיו אני ממשיך איתך.

מר יהודה מעיין: ישראל, מה שאתה עושה זה ליצנות.

מר ישראל גל: יהודה, בתור ליצן אתה אדם לא רע. ליצן, עכשיו אתה

מפריע לי.

(מדברים ביחד)

תתבייש לך.

מר נפתלי כהן:

נפתלי, הוא לא מתבייש. הוא בסך הכל ליצמן, מחזיק

מר ישראל גל:

תיק של ציזר.

אני מעריך את ישראל שהוא מקבל משכורת. הוא ראש

מר יהודה מעיין:

עיר פה ומקבל משכורת.

למה חבר שלך לא הביא 100% מימון לכביש דורי?

מר נפתלי כהן:

כי הוא לא מכר 2 נתיבים לנת"צ. הוא לא מכר אותם.

מר איציק ציזר:

הוא לא מכר את הכביש לממשלה. מכרתם את הכביש למדינה, קיבלתם כסף.

מכרתם את הכביש, ואתה שותף, אם אתה אומר שאתה מבסוט מזה.

למה הוא הלך עכשיו לריב איתו על הדבר הזה?

מר ישראל גל:

כמו שהוא עושה תמיד, הוא סתם זורק.

עו"ד אלונה בומגרטן:

טוב, שייכנסו חזרה עם הריבים שלהם, גם גיל וגם ירון.

מר ישראל גל:

נפתלי, אני אין לי בעיה שראש העיר יקבל משכורת, אולי

מר יהודה מעיין:

גם פי 2 ממה שהוא מקבל.

אני מודה לך. בטח, תהיה ישר עם עצמך. תסתכל

מר ישראל גל:

במראה, תהיה ישר עם עצמך.

מר יהודה מעיין: תקשיב, אני לא רוצה שתהיה ראש עיר, אבל אם אתה ראש עיר, מגיעה לך משכורת.

מר ישראל גל: תודה רבה. ואני אהיה ראש עיר לשמחתי עוד הרבה מאוד שנים.

מר יהודה מעיין: בסדר גמור. אם הציבור יחליט - על הכיפאק.

מר ישראל גל: שייכנסו כבר עם הריבים שלהם. תפסיקו לריב על שטויות.
(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: מה הוא מסביר לו כל הזמן?

מר יהודה מעיין: הוא הרס את הספריה העירונית, זה מה שהוא מסביר לו. אם הוא לא היה מתחיל לזמבר כל פעם את ההיסטוריה, לא הייתי פותח את הפה. שיגיד הצעת החלטה, 1,2,3,4 - אני מצביע איתו. כשהוא מתחיל להסביר כל פעם את ההיסטוריה, לא מעניין אותי. בסדר? עם כל הכבוד.

מר עמי כחלון: האמת, גם אותי לא.

מר יהודה מעיין: אז שלא יגיד את ההיסטוריה. מספיק כבר, כל פעם אותו היסטוריה.
(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, כדי שילמדו אותה. תודה רבה.

מר איציק ציזר: תן להתייחס לזה, זכותי.

מר ישראל גל: אין להתייחס. זאת הצעת ההחלטה.

מר איציק ציזר: יש לי זכות, זה 9א'. יש לי זכות להגיד כמה שאני רוצה. 40 דקות יש לי, אפשר לקבל 10 דקות? תודה רבה, קיבלתי.

גב' ארבבל ליאת: גם את שלי אתה מקבל.

גב' איילת דן: גם את שלי.

מר איציק ציזר: לגבי החלטת ההצעה הגאונית שלך, אני חייב להגיד, דיברת על 2 דברים, על יוסי נשרי בתקופתו, ועל תכנית המתאר, אני אתייחס. אז בתקופה שיוסי נשרי היה ראש עיר, אני אגלה לכם סוד, חברים, שאף אחד לא יודע עד היום, ישראל גל היה סגן בשכר, רון מלכה סגן בשכר, עמי כחלון בקואליציה, נפתלי בקואליציה וסגן בשכר שנה אחרונה. הם עשו את כל מה שהיה, וכל מה שלא הלך, עשו כנראה נשרי וציזר. כל הכבוד. ראינו את הבדיחה הזאת ששלחת את מבקר העירייה שיבדוק מדוע הכספים של חברות הסלולאר לא עלו. קיבלת את הזה בעיתון, היה מספיק. עכשיו בוא נדבר על תכנית המתאר. תכנית המתאר של קרית אנו, שעוד לא עברה - לא טובה. אני חוזר על המילה, היא לא טובה. לא רק שהיא לא טובה, חסרים בה לפחו 200 דונם של שטחי ציבור. לפחות 200 דונם. ובעוד 10 שנים, כמו שאמרת ישראל, שאתה מקווה שאתה תהיה שם ראש עיר, ואם תהיה שם ראש עיר, בעוד 10 שנים כולם יבינו את מה שאני אומר לכם כבר 5 שנים. חסרים פה בעיר 200 דונמים למוסדות ציבור. אז אתה יכול להצביע על מה שאתה

רוצה. בסופו של יום, את המבנים האלו לא אני הבטחתי, אתה הבטחת. הנה, קראתי מהמצע שלך לפני 5 שנים. 5 שנים עברו, אפילו לא התחלת לגלגל אותם. אתה הבטחת, לא נשרי, לא אבא של נשרי ולא אמא של נשרי. אז פשוט, כל ההבטחות שלך רשומות בחוברת, מה שנשאר להגיד זה פייק-ניוז. תודה רבה.

מר רון מלכה: אני רוצה להגיד עכשיו שבעוד 20 שנה, כשהעיר תהיה יפהפייה, ושיהיה בה הכל...

מר ישראל גל: הוא יגיד שהוא עשה את זה.

מר רון מלכה: יהיו כאלה שלא היו שותפים לזה, ויגידו שהם עשו-

מר ישראל גל: שהם עשו את זה. זה תמיד ככה. מי שלא עשה כלום, יגיד שהוא עשה. אז זה הכל. הצבעה: מי בעד הצעת ההחלטה של ציזר? בבקשה.

מר איציק ציזר: לא של ציזר, של כל מי שהציע.

מר גדי לייכטר: ציזר, אתי, איילת, יהודה וליאת.

מר מיכלס גיל: ומה איתי?

מר רון מלכה: אמרתי לך שמפספסים אותך.

מר מיכלס גיל: אף אחד לא מפספס אותי.

מר ישראל גל: לאחר מי בעד ההצעה שלנו?

מר גדי לייכטר: דאלי, אלונה, כוכבה, עמי, רון, יעקובי וישראל.

מר מיכלס גיל : עמי התקזז.

מר גדי לייכטר : איפה נפתלי?

מר ישראל גל : ... תכניס אותו חזרה גם.

גב' איילת דן : הם מתקזזים, נפתלי ושי.

החלטה : הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעת ראש העיר בנושא בניית מוסדות

ציבור הנחוצים בעיר, מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה

לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, כדי שילמדו אותה.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטר,

עמי כחלון, רון מלכה.

הצעה של האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת

ארבל.

לא נכחו : שי דבורה, נפתלי כהן.

2. סעיף 9א' - דיון בנושא צפיפות בכיתות העיר, בקשה של חברי המועצה

ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

מר ישראל גל : סעיף הבא בבקשה - צפיפות בכיתות.

גב' אתי כהן : אני רוצה לדבר על זה. על פי נתוני משרד החינוך

שפורסמו לכל דיכפין, גם בידיעות אחרונות, קרית אוננו במקום רביעי בצפיפות

ילדי החטיבות, 37 בכיתה. ביסודי אנחנו עם 32 בכיתה, ותיכון בן צבי נמצא

ברשימת 50 התיכונים הצפופים בישראל. אחת החוזקות של קרית אונו, הינו נושא החינוך, וזה מהווה אבן שואבת לאוכלוסייה חזקה, שמחפשת חינוך מיטבי עבור ילדיה. והחינוך לא מתבטא רק במורים טובים, ובא לידי ביטוי יותר בתנאי הלמידה הפיזיים. בשנת 2015, היה מתווה של השכר בנט להקטנת מספר הילדים בכיתות שיכילו מקסימום 32-34 תלמידים. אי אפשר עם הרעש, אולי נסגור את הדלת? גם במתווה של בנט, גודל הכיתות הממוצע בישראל עומד על 27 תלמידים בכיתה. המתווה החדש הוטמע במערכת החינוך באופן הדרגתי, כך שבתוך מקסימום 5 שנים, כלומר מ-2015, ב-5 שנים המהלך יושלם. אצלנו פה בקרית אונו, בשנת 2018, כתוצאה מחוסר תכנון, אנחנו מוצאים את עצמנו פחות מחודש לפני תחילת שנת הלימודים, עם כיתות צפופות שמוגדרות סרדינים. מי חלם שמחאה בתחום החינוך תגיע לפתחה של קרית אונו, עיר מובילה בתחום, שתמיד היתה מספר צעדים קדימה, עוד לפני ששרד החינוך ערך מתווה כלשהו לטובת התלמידים. מה היתרונות המוכחים בלמידה בכיתות מרווחות עם מספר תלמידים קטן? מורים ומנהלים בבי הספר מספרים על חיזוק הקשר בין המורה לתלמיד. המורים ציינו שבכיתות עם מספר ילדים קטן, המורה יותר זמין לחלק גדול מהתלמידים. הוכח שבכיתות קטנות הסתגלות התלמידים, במיוחד בכיתות הנמוכות, מוכחת כגבוהה יותר. בכיתות קטנות יש שיפור באקלים הכיתתי ובהישגי התלמידים. זה מאפשר טיפוח היחיד, עם דגש על יזמות ויצירתיות. כיתות קטנות מאפשרות הוראה מותאמת אישית, משוב אינטנסיבי ולמידה שיתופית. מצאו קשר בין כיתות קטנות ובין התנהגות תלמידים, כגון משמעת או התנהגות טובה. מורים נוטים להעדיף כיתות קטנות, כי בכיתות קטנות קל יותר לנהל את השיעור, פחות התנהגות לא נאותה, ויש להם יותר זמן להקדיש לכל תלמיד ולערב את התלמידים בפעילות הלימודית. לסיכום, מהמחקרים עלה כי ככל שמספר התלמידים בכיתות יורד, כך איכות הלימודים עולה. כבי הראש העיר, תודה לך.

על לא דבר. אני מודה לך מאוד.

מר ישראל גל:

גב' אתי כהן: אני גם מודה לך. וכי הפחתת הצפיפות תורמת אף יותר לתלמידים החלשים. כל המחקרים שהוצגו בפני הוועדה שהקים שי פירון לפני הרפורמה, בחנו מצב של כיתות גדולות עם 30 תלמידים כרף עליון. ודיברו על שיפור בהפחתה ל-20. כלומר, גם ההמלצה על 32 ילדים בכיתה, היא תקן מיושן, שגם הוא נחשב לגבוה מידי. מתחת ל-20 תלמידים, אפשר לייצר השפעה יותר גדולה...

מר ישראל גל: יש לי שאלה אליך. מאחר וכולנו רוצים כיתות קטנות, אני שואל אותך, איך את יכולה לשכנע, את טוענת כאן, את מציגה נתונים שעוד מישהו יחשוב שהם אמיתיים גם בטעות. איך את מבחינה חוקית, יכולה להביא לכך שייתנו לנו לפתוח כל 22 ילדים כיתה? איך? לא כל 27, אני רוצה 22, אני חושב שעמי יגיד גם 18. בואי נגיד, איך את, עם כל היכולות שלך, יכולה להיות מעל החוק במדינת ישראל, ולאפשר לנו לפתוח כל 22, כמו שאני רוצה, לא כל 18 כמו שעמי רוצה. אני סומך עליך, כי את מדברת בפאתוס כאן.

גב' אתי כהן: אני מביאה לך פה נתונים. אני אסביר לך, אתה גם קטעת אותי באמצע. תן לי גם לסיים, אני מקווה שעד הסוף אני גם אגיע לענות לך גם על זה.

מר ישראל גל: אני אשמח.

גב' אתי כהן: אבל אני רק רוצה לשים את הדגש, שבעצם היום במדינות מפותחות בעולם, מדברים גם על 20 ילדים בכיתה ופחות.

מר ישראל גל: את יודעת שבמדינו מתקנות בעולם, לא מדברים מעולם על לעבור את החוק.

- גב' אתי כהן:** זה לא לעבור על החוק.
- מר רון מלכה:** אסור לעשות את זה.
- מר ישראל גל:** אסור.
- מר רון מלכה:** מה אם זורים חול בעיני התושבים. יושבים פה תושבים מאחורה שישבו איתנו.
- מר ישראל גל:** איך את אומרת כאן סביב שולחן המועצה, איך את כחברת מועצה, אומרת לתושבים שאפשר לעבור על החוק? אני רוצה לדעת, בבקשה.
- מר יהודה מעיין:** אני רוצה לדעת מה החוק.
- מר רון מלכה:** אני אגיד לך מה החוק.
- מר ישראל גל:** החוק הוא 34 ילדים בכיתה.
- מר יהודה מעיין:** מקסימום או מינימום?
- מר רון מלכה:** מקסימום.
- מר ישראל גל:** אבל אתה לא יכול לפתוח כיתה אם אין לך את הילד ה-
.35
- מר יעקובי ירון:** לא, הוא שואל מה... מינימום.

- מר רון מלכה:** המינימום שמתקצבים אותו? 20.
- מר ישראל גל:** המינימום 20, המקסימום 34. בין 20 ל-34, לא פותחים לך כיתה נוספת. יש לך 3 כיתות ויש לך 100 ילדים, יהיו לך 33 ילדים בכיתה אחת של 34, לא תקבל אישור חוקי, ותפסיקו לזרות חול לאנשים שאפשר לעשות.
- גב' אתי כהן:** מה זה לזרות חול? זו החלטה. אפשר.
- מר רון מלכה:** אתי, אי אפשר. אי אפשר. תפסיקו לשקר לאנשים, תפסיקו.
- מר ישראל גל:** יכולים לשקר ולהטעות אנשים. זה הכל.
- מר יהודה מעיין:** אם תגיד 50 פעם לשקר ותכפיל ב-2, זה 100 פעמים...
- מר ישראל גל:** אתה רגיל כנראה, זה אצלך באופי.
- מר יהודה מעיין:** ישראל, האופי שלך ושלי...
- מר ישראל גל:** אצלך רגיל, אני כבר למדתי.
- מר יהודה מעיין:** ישראל, לא עשינו בדיקת אופי. בוא נבדוק.
- מר ישראל גל:** בינתיים אני לא אמרתי שצריך לעבור על החוק, אתה אומר.

מר יהודה מעיין: אני שאלתי מה החוק, אתה אומר לי שאתה יודע...

מר ישראל גל: קיבלת את התשובה, אז אל תפריע.

גב' אתי כהן: אני רוצה להזכיר לכם, שבשנת 2007, עוד לפני יוזמת השר בנט, היה מר איציק ציזר, שגם כן היה כאן בתפקיד של חבר מועצת העיר ונושא תיק החינוך, הוא הוביל יוזמה להקטנת כיתות. למה אז זה היה אפשרי? ואתם מדברים היום שזה לא אפשרי.

מר רון מלכה: את פשוט לא מבינה מה את מדברת.

מר ישראל גל: אסור לפתוח בניגוד לחוק.

מר רון מלכה: את לא מבינה מה שאת מדברת, את לא היית פה כנראה.

מר ישראל גל: לא שמעת שיש בג"צ? היא יודעת שיש בג"צ, היא שמה קצוץ על הבג"צ...
(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: ויושבים פה בצד השני שהם פשוט מספרים להם סיפורי מעשיות.

מר ישראל גל: ... ואת פשוט מבלפת אותם, ואת מסיתה אותם. עכשיו אני מבקש ממך, מועצת העיר תסמיך אותך ללכת להביא את כל האישורים החוקיים, לפתוח כיתות קטנות כמה שצריך. אבל אם לא תביאי, לפחות תודיעי שעבדת על האנשים ואמר להם - אפשר לפתוח כיתות קטנות, זה חוקי. לא ראיתי עוד דבר כזה, חבר מועצה מתנהל בהפקרות. בשביל פופוליזם.

מר רון מלכה: כיוון שהבנו שיש פה כל מיני, איך ציינת בדבריך?
מחאות מופקות, כנראה על ידיכם. אני רואה פה את האנשים. כן, כן, אתם כנראה מפיקים את המחאות האלה.

גב' אתי כהן: איזה מחאות? על מה אתה מדבר?

מר רון מלכה: מי ציפה שבקרית אונו יהיו מחאות, איזה פאתוס. את אמרת, את והחברים שלך כנראה מפיקים את המחאות האלה, ואת גברת, ולכן הזמנו את האנשים כדי לספר להם את האמת.

עו"ד אלון רום: איזה אנשים?

מר רון מלכה: ישבה מולם מפקחת משרד החינוך-

מר ישראל גל: לפחות תגיד את זה בכל המקומות שאתם מסתובב בהם, במוסדות. כי אני אדאג להגיד מה אתה חושב על החוק. איש חוקי.

מר יהודה מעיין: ישראל, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, זו מדינה דמוקרטית. אני שאלתי מה החוק, הסברת לי מה החוק.

מר ישראל גל: יפה.

מר יהודה מעיין: בסדר, הבנתי.

מר ישראל גל: אז תסביר לחברה שלך.
(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: בוא אני אספר לך יותר מזה, אני מוכן לפרוש פה את כל הסיפור, אם תתנו לי לספר.

מר יהודה מעיין: תספר.

מר רון מלכה: כדי להשלים את המשפטים הקודמים שלי. כיוון שסיפרו לכל מיני תושבים כל מיני סיפורי מעשיות, התקיימה פה לפני שבוע נדמה לי פגישה עם תושבים. הצטרפה אל הפגישה מפקחת משרד החינוך, הצטרפה אל הפגישה מפקחת משרד החינוך, הצטרפה אל הפגישה מטעם משרד החינוך על הייעוץ שהיא יו"ר צוות עיר, וישבו נציגי אגף החינוך, אנחנו שתקנו. והם נתנו את דברה של חיה שיטאי, שאני וישראל ביחד פנינו לחיה שיטאי מנהלת המחוז, ואמרנו לה 'חיה, האם ייתכן שיש מקומות בארץ שאפשרו להם לפתוח כיתות לא תקניות? לפתוח כיתות לא תקניות, זה אומר לשלם על חשבון הרשות כספים כדי לממן כיתה שלא במימון משרד החינוך, ואז כאילו לא לשים על התקנים האלה שדיברנו עליהם קודם, אוקיי? אמרה 'לא היה ולא נברא'. יתרה מזאת, כשאמרו לי שם של יישוב בדרום הארץ שאפשרו לו לעשות את זה, ביקשתי ממנהלת המחוז לעשות שיחה... עם מנהלת מחוז דרום שהעלתה אותה ואמרה לי רון, אני עוד מקפידה בדרום יותר מאשר במרכז הארץ ממנהלת המחוז'. אסור במדינת ישראל, אחרי בג"ץ שמוגדר הוד השרון, לפתוח כיתה לא תקנית על חשבון הרשות מכמה טעמים שהגדיר אותם בג"צ: 1) שוויונות במדינת ישראל, שזה עיקרון חשוב. 2) שזה עיקרון לא פחות חשוב, מה שאומר, שאם אנחנו ניקח עכשיו את הכסף, ונשים אותו על ילדים שלנו מבחינת לפצל כיתות והכל, אז מה שיקרה ביישובים אחרים, אנחנו נגרום לפערים בשוויוניות. אמרתי את הדברים, בדקתי, הצגנו אותם, הכל, ממשיכים לספר לתושבים סיפורים שאנחנו כן יכולים לפתוח כיתות לא תקניות. אגב, הכסף שהוקצה לפי מה שמספרת אתי ב-2007 לכיתות לא תקניות, כי אז כן, נכון, לא היה חוק שאסר את זה.

מר ישראל גל: ויותר מזה.

מר רון מלכה: היום נשאר בבסיס התקציב של החינוך, ומופנה לשעות רוחב, כדי לפצל כיתות במקצועות הליבה. דהיינו בבתי ספר שבהם צריך לחזק כיתות במקצועות הליבה, מתמטיקה, עברית, אנגלית, את אותו כסף שהקצו בעבר לכיתות לא תקניות, נותנים למנהלת לפצל שכבה של 3 כיתות למשל, ל-4 או 5 כיתות, כדי ללמוד את מקצועות הליבה.

גב' אתי כהן: אני יכולה לענות? זו היתה זכות דיבור שלי, סליחה.

מר רון מלכה: אני רוצה לסיים. אני אסיים, אני אתן לך. העיר לא חוסכת את הכסף הזה, היא יכולה לשים אותו על כיתה לא תקנית. יתרה מזאת, אני אספר לך מה זה יהודה כיתה לא תקנית. אתה מעסיק את המורה על חשבון הרשות המקומית. נוצר לך חדר מורים עם מורים סוג א' ועם מורים סוג ב'.

גב' אתי כהן: כב' הראש, זה הזמן שאני דיברתי. למה אתה נותן לו להפריע?
(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: אתה מבין את זה? זו כיתה לא תקנית, וזה לזרות מלח על העיניים של התושבים.

גב' אתי כהן: אז אני רוצה לענות.

מר יהודה מעיין: ההסבר שלך טוב למעט המשפט האחרון.

מר רון מלכה: אה, זה לא נכון לספר להם שבכל זאת אפשר לעבור על החוק? ואז קמים לי כל מיני פוליטיקאים ומפיקים לי מחאות.
(מדברים ביחד)

גב' אתי כהן: מה שעשו ערים, שיחקו עם הנושא של אזורי רישום. וכשאתה יכול לקחת אזורי רישום ולהפנות למקומות, אתה יכול-

מר רון מלכה: אבל בהצעה שלך כתבת שמפנים עכשיו תלמידים מיעקב כהן לשכונות אחרות. אז זה מה שאת מציעה לי לעשות?

מר ישראל גל: את מציעה שניקח תלמידים מעבר הירדן ולהעביר אותם לעלומים?

גב' אתי כהן: לא, לא.

מר ישראל גל: מה את מציעה? את מציעה שנעשה טנספר לילדים? תגידי נפנה או מיעקב כהן, או מזה.

גב' אתי כהן: לא, אני רק אומר שיש מקומות שניסו להתגבר על זה, בעזרת אזורי רישום, לא מקצוות של העיר.

מר ישראל גל: אני יכול לקחת עכשיו ילדים מכיתה א'?
(מדברים ביחד)

גב' אתי כהן: אתה גם רואה את הגידול שיש היום... אתה תפצל את הילדים האלה.

מר ישראל גל: אני רוצה לקדם את ההצעה שלך הלכה למעשה. אם אנחנו עכשיו, אם אני מבין נכון, לוקחים 7 ילדים מבית ספר אביגדור ורשה, ומעבירים אותם לעלומים, אנחנו יוצרים לעצמנו ממוצע של ילדים 30 לכיתה. האם זאת הכוונה שלך, במקום 32-33? שאני אבין. זאת הכוונה? ניקח עכשיו 7 ילדים. לא, אני שאלתי אותה, ציזר. אני לא צריך שאתה תענה.

מר איציק ציזר: מי אמר שאני רוצה לענות? אני רוצה לדבר.

מר רון מלכה: יש לי 10 דקות, לא סיימתי לדבר.

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: דברי. אני הבנתי שאת מציעה לקחת 7 ילדים מבית ספר אביגדור ורשה ולהעביר אותם לעלומים בשביל להפחית את הכיתות. הבנתי. זו הצעה מאוד מעניינת.

(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: אני רוצה להמשיך, אני רוצה להגיד לך עוד דבר. שבמידה שתושבים מבקשים ללמוד בבית ספר שהוא מחוץ לאזור הרישום שלהם-, כשיש בקשה של תושב לעבור לאזור רישום אחר, במידה שזה לא מפרק כיתה במקום אחר, ומאפשר לנו כיתה נוספת על חשבון משרד החינוך תקנית - אנחנו עושים את זה. אבל מה שהתבקשנו לעשות, זה ללכת להתחנן בפני תושבים 'תעזבו את אזור הרישום שלכם, ותעברו לאזור אחר'. זה לא ייעשה. במקרה המדובר. בבית ספר אביגדור ורשה נכון להיום, דרושים 7 תלמידים לפתוח כיתה נוספת. אי אפשר לשכנע אף אחד 'בוא תשנה את אזור הרישום שלך בבקשה, כדי שתאפשר לנו לפתוח כיתה נוספת בבית ספר'. אי אפשר. אם מבקשים מאיתנו, ואנחנו יכולים לעשות את המשחק הזה, אגב, בין עלומים לאביגדור ורשה פתחנו את זה, במשחק בין שניהם, כי זה 2 אזורי רישום קרובים, אנחנו כן משחקים את המשחק ועושים את זה, בתנאי שזאת בקשה של התושבים. אנחנו לא כופים על אף אחד איפה

ללמוד, אם הוא לא מבקש את זה, ובמיוחד אם הוא דורש את אזור הרישום שלו.

גב' אתי כהן: אבל אתה יודע כבר מראש שבית הספר הולך לגדול, ומה שיקרה בסופו של דבר, שזה שסביר להניח ששנה הבאה תפצלו את הכיתות האלה מחדש.

מר רון מלכה: לא, זה את אמרת. איך את יודעת? אנחנו יודעים להתמודד עם כל הנתונים שיש לנו.

גב' אתי כהן: אתם יודעים על עוד מקומות שמאכלסים אותם בקרוב. ואתם יודעים שיהיה עוד.

מר רון מלכה: עם כל הנתונים שיש לנו, אנחנו יודעים להתמודד.

גב' אתי כהן: אתה מסתכל קדימה, אתה מתמודד עם הנתונים עכשיו או קדימה.

מר רון מלכה: אנחנו לאותם מורים הבטחנו שאנחנו נלווה את התהליך של הכניסה של הילדים שלהם לכיתה א'. נגבה בשעות פרטניות לפי בקשתה של המנהלת לכל צורך, אם נצטרך, תוך כדי מעקב אחרי ההיקלטות וההשתלבות של הכיתות האלה בבית הספר, ונלווה על ידי הפיקוח ואנשי המקצוע את כל מה שקורה. אבל לא ייתכן, שאנחנו נמצאים ב-32 ילד בכל כיתה, שחסר לנו עוד ב-3 כיתות עוד 2 ו-3 ו-2 כדי להגיע לסף, ולקבל את השביעי כדי לפתוח את הכיתה הרביעית, לבוא ולהגיד עכשיו - בוא תעשו איזה קסם, או תעברו על החוק, כדי לפתוח את הכיתה הבאה. אי אפשר. לספר סיפורים שזה אפשר, זה סתם סיפורי מעשיות. זה בלתי אפשרי.

מר יעקובי ירון: דרך אגב, בעלומים היה לנו מאבק הפוך. ההורים רצו 35, רק לא לפצל כיתות.

מר רון מלכה: נכון. רצינו לפתוח ויש שם את המספרים, והם נאבקו לא לפתוח, כי הם לא רצו חברתית לערבב מחדש את הילדים.

גב' אתי כהן: נכון, כי זה מה שיקרה כנראה בעתיד לאן שהעיר הולכת לגדול.

מר רון מלכה: אבל את מבינה שזה לפעמים הולך לפה ולפעמים הולך לשם.

גב' אתי כהן: אבל אתה יודע שהיום העיר, לאן שהיא הולכת לגדול, זה מה שיקרה?

מר רון מלכה: יש פתרונות להכל.

מר ישראל גל: כן ציזר, הבאת את החוברת של החינוך שלנו?

מר איציק ציזר: קודם כל, אני מודה לחברי האופוזיציה, שבעזרת הסעיפים שהעליתם היום, רון מלכה מדבר כל כך הרבה. זה לא קרה הרבה זמן ויפה, הצלחנו.

מר רון מלכה: אני אדבר פה עוד הרבה שנים, בניגוד אליך, חביבי, אני אדבר פה ואעשה פה עוד הרבה. וזה ניכר בשטח.

מר איציק ציזר: למה אתה מפריע לי? אני שתקתי כשדיברת. נתתי לך

לדבר מה שאתה רוצה.

מר רון מלכה: אם אתה היית מתייחס לדברים לגופו של עניין, לא הייתי מדבר. אבל כשאתה מתייחס אליי, אני אגיב.

מר איציק ציזר: למה אתה מפריע לי לדבר? הקשבתי לך בקשב רב, לא הפרעתי לך אפילו במילה. אתה אמרת שאנחנו מלהיטים את התושבים. אם אתה תביא לשולחן הזה בן אדם אחד, לא 100 ולא 200, שמישהו מחבריי לסיעה הלהיט אותו או דיבר איתו או אמר לו - לך ותעשה רעש על כיתות קטנות או גדולות, אחד תביא לפה תקבל מה שאתה רוצה.

מר ישראל גל: המצג שווה שאתה...

מר איציק ציזר: אל תפריע לי.

מר רון מלכה: כל ההתבטאויות שלך בפייסבוק, זה לא על...
(מדברים ביחד)

מר איציק ציזר: תרבות דיבור.

מר רון מלכה: באחד המקומות אפילו יו"ר הנהגת ההורים שהיה בתקופתו, אמר לו 'מה אתה מספר סיפורים?'. סיפרת על 30 והיו 35 ו-36 ילדים.

מר ישראל גל: לשקר זה קל.
(מדברים ביחד)

מר איציק ציזר: אני גאה שאתה קורא את הפייסבוק שלנו, תודה רבה לך
רון שאתה קורא כל מילה בפייסבוק, ואתה יודע גם מי הגיב.

- מר רון מלכה:** שולחים לי צילומים, אני לא נכנס.
- מר איציק ציזר:** לגבי כיתה לא תקנית - במשך 6 שנים היו בקרית אונו כיתות לא תקניות מ-2007 עד 2013.
- מר ישראל גל:** ממשיך להטעות.
- מר איציק ציזר:** ואף אחד לא בכה, ואף חדר מורים לא התפרק. ונכון, היו מורים מסוג א' ומורים מסוג ב'.
- מר ישראל גל:** ציזר, אפשר לפתוח כיתות תקניות?
- מר איציק ציזר:** אני מגיע לזה. תן לי לדבר. למה אתה מפריע?
- מר ישראל גל:** תענה, תענה.
- מר איציק ציזר:** אני אענה מתי שאני רוצה, לא מתי שאתה רוצה.
- מר ישראל גל:** יש לך בעיה להגיד אמת? תגיד אמת. אפשר לפתוח כיתות? אני רוצה שזה יירשם גם בפרוטוקול.
- מר איציק ציזר:** תשתוק כבר, נו, תשתוק.
- מר ישראל גל:** אמת, אמת, ציזר. קשה לך להגיד אמת.
- מר איציק ציזר:** אז אחרי שהבהרנו שאנחנו לא מלהיטים, וכיתה לא

תקנית זו לא מחלה, נגיע לאמת. האמת שכל תשובה שלכם זה או נשרי או חוק.

מר ישראל גל: שאלתי אותך, תענה. קשה לך להגיד לפרוטוקול אמת?
תענה, זה קשה.

מר איציק ציזר: אצל ישראל גל, כדי להעיף את הבעיה ממנו, על הכישלונות שלו, זה או נשרי או חוק. נגיע לחוק. ב-2007, לפני 2 קדנציות, היתה פה סיעה, שחרטה על דגלה כיתות קטנות, ו-6 שנים זה היה, למורת רוחך.

מר רון מלכה: הממוצע בתקופה הזאת של כיתות היה יותר גבוה מהיום.

מר איציק ציזר: הפעם לא דיברתי עליך, למה אתה מפריע?

מר ישראל גל: עם הכיתות הקטנות.

מר איציק ציזר: אבל בשנת 2013 קרה מעשה, יצא הדבר הזה, התחייבות של ראש העיר המיועד ישראל גל. והוא כתב, לא אני, זה שלו, לא אני כתבתי רון מלכה. בכיתות הלימוד ילמדו עד 28 תלמידים בכיתה.

מר ישראל גל: ציזר, למה אתה לא עונה? למה אתה משקר?

מר איציק ציזר: כי החוק קרה ב-2014 ואני אגיע אליו, אז תשתוק כבר, תשתוק, די. אי אפשר איתך. עד עכשיו עוד לא שיקרתי במילה אחת.

מר ישראל גל: אז תענה.

מר איציק ציזר: בשנת 2013 אמרתי ישראל גל, אתה הוצאת את זה, לא אני, ואתה כתבת - בכיתות הלימוד ילמדו עד 28 תלמידים.

מר ישראל גל: אני גם אומר לך עכשיו אני רוצה 28.

מר רון מלכה: איזה חודש? נובמבר 2013 כוננה המועצה.

מר איציק ציזר: זה יצא חודשיים לפני שכוננה המועצה הזאת, לא אני הוצאתי את זה, אם הוצאתם את זה. עכשיו בואו נעבור ל-2014. ב-2014 קרו 2 דברים, חברים. לשניהם יש זיכרון קצר.

מר רון מלכה: כן, לך יש.

מר איציק ציזר: ועכשיו אני אקרא לכם כתבה של אורן קורנפלד מעיתון גל גפן, שמדבר על זה שהאופוזיציה אז ב-2014, ממש בישיבה השלישית, עוד לפני שהחוק הגיע שנגיע לישראל, רצתה לעשות כיתות קטנות בחטיבות. והנה תשובתו של מלכה. מלכה השיב לציזר וטען כי 112 מחקרים, כל הכבוד שקראת אותם-

מר רון מלכה: נכון. רק אתה קורא.

מר איציק ציזר: למה אתה מפריע לי עוד פעם?

מר רון מלכה: כי יש לך הקנטות ששוות תגובה. רק אתה קורא. אתה גאון גדול. אחרים לא.

מר ישראל גל: מר ציזר, תענה על החוק. למדת מיהודה מעיין שחוק

זה...

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: מה קרה, ציזר? למה לשקר את התושבים?

מר מיכלס גיל: למה אתה צועק אבל?

גב' אתי כהן: למה אתה לא מקשיב?

מר ישראל גל: לא, לא, אני שואל שאלה, למה אתם לא עונים? שעה אני כבר מנסה...

מר איציק ציזר: תן לי את הזמן שלי, אתה רק מפריע לי.

מר ישראל גל: אתם הולכים ימינה, שמאלה.

מר איציק ציזר: אני אלך איך שאני ארצה.

מר ישראל גל: אמת, ציזר, אמת. 15 שנה אתה במועצה, לא מסוגל להגיד אמת?

מר איציק ציזר: קשה לך להבין את השנים לפני החוק כדי להסביר את החוק. אנחנו נגיע לחוק, אבל... חסר סבלנות. אדון מלכה כותב לנו - 112 מחקרים הראו שכיתות קטנות לא מוכיחות הצלחות. אני לא ראיתי בדיקה מדעית פדגוגית מה קרה מ-2006 שהתחלנו את הכיתות הקטנות ועד היום.

מר רון מלכה: נכון, לא היה.

מר איציק ציזר:

למה אתה מפריע לי?

מר רון מלכה:

כי זה נכון. אני עומד אחרי המילה שלי.

גב' קניסטר כוכבה:

ישראל, עד מתי זה יהיה?

מר ישראל גל:

שירת הברבור שלהם.... אלה שמשקרים כל הזמן.

מר איציק ציזר:

ועכשיו הגיע החוק. החוק הגיע ב-2014, וגם נדון פה במועצת העיר. אדון אלון רום גם אמר, אני חושב שזה היה אלון רום, אם אני טועה, אז אולי יועץ משפטי אמר, ואמר שאסור לנו לעשות כנגד החוק. ונכון, כולם צריכים לעבוד לפי חוקי המדינה. אבל תראו איזה פלא, יש 250 עיריות בישראל, כולם עובדים לפי החוק, רון מלכה אמר אפילו שהוא בדק עם שיטאי וכולם עובדים לפי החוק, אבל אנחנו מקום 4 בצפיפות בחטיבות. אבל כולם לפי החוק, ואנחנו מקום 12 אם אני לא טועה ביסודי.

מר רון מלכה:

אתה קשקשן. מה זה קשור?

מר איציק ציזר:

והתיכון שלנו, מקום 5 מתוך 855 תיכונים.

מר עמי כחלון:

יש נהירה לקרית אונו.

מר איציק ציזר:

רון מלכה, אחראי על החינוך, לא הצלחת לבנות כיתות, לעשות כיתות קטנות.

מר רון מלכה:

תיכף אני אספר לך מה הצלחתי מותק. תיכף.

- מר איציק ציזר:** אתה לא מסוגל, אתה לא מסוגל.
- מר רון מלכה:** תיכף נספר לך על ההישגים, שדווקא מוכיחים, ש-112 המחקרים נכונים. איפה ירון? אתה ראית את הכתבה על החינוך בניו יורק?
- מר איציק ציזר:** הוא לא מפסיק הבחור.
- מר רון מלכה:** אתה ראית? 18 ילדים בכיתה בניו יורק.
- מר רון מלכה:** שם גם אחוז הירי הכי גבוה בעולם.
- מר איציק ציזר:** אז בוא נעבור לניו יורק. מישהו דיבר על ניו יורק?
- מר רון מלכה:** מבלבל את המוח.
- מר איציק ציזר:** בסדר.
- מר רון מלכה:** אתה עם התובנות שלך...
- גב' אתי כהן:** כלומר, אתה לא מאמין בכיתות קטנות? זה מה שאתה אומר?
- מר רון מלכה:** לא נכון.
- מר איציק ציזר:** בטח שהוא לא מאמין, הוא אמר שהוא לא מאמין.
- מר רון מלכה:** לא נכון.

- גב' אתי כהן:** אתה לא מאמין, כמה שיותר גדול, כמה שיותר צפוף.
- מר רון מלכה:** זה לא נכון, אל תכניסי לי מילים לפה כמו הבוס שלך.
- גב' אתי כהן:** אתה אומר שכיתות קטנות לא...
- מר רון מלכה:** לא, החכמה היא שכשהחוק לא מתיר, אפשר בדרכים יצירתיות להגיע.
- מר איציק ציזר:** ואסיים את דבריי במשפט מהחוברת המדהימה הזאת שאומרת ככה - בתוך 5 שנים, נכתב ב-2013, מספר התלמידים בכיתה בבתי הספר היסודיים, לא יהיה גדול מ-28 תלמידים בכיתה. אתם הבטחתם את זה.
- מר ישראל גל:** תודה.
- מר איציק ציזר:** כבר מהשנה הבאה, כל ילדי כיתות א' יתחילו... במערכת החינוך, בכיתות שבהן המספר המירבי לא יהיה גבוה. ואתה קורא לי שקרן. אתה שקרן.
- מר רון מלכה:** מי אמר שקרן? אני לא אמרתי שקרן.
- מר איציק ציזר:** אמרתי עליו, לא אמרתי עליך.
- מר עמי כחלון:** אני יכול משפט להגיד לפני רון?
- מר מיכלס גיל:** מה סדר הדוברים?

מר עמי כחלון: למה מה זה אומר שהאופוזיציה ידברו ראשונים ואנחנו שניים? אחד, אחד, גם טוב. רק משהו אחד. יש נהירה לקרית אונו בגלל החינוך.

גב' אתי כהן: היתה, היתה.

מר רון מלכה: יש, יש. זה עיר אחרת את גרה. את לא גרה פה בכלל.
(מדברים ביחד)

מר עמי כחלון: את גרה במקום אחר, את לא מבינה על מה את מדברת.

מר ישראל גל: תעביר לה בווטסאפ, העיר הכי מבוקשת.

מר מיכלס גיל: טוב, מה זה רלוונטי? אנחנו בעיר הכי-

מר עמי כחלון: עובדתית. אנשים מצביעים ברגליים, מגיעים, וגם יצביעו ברגליים בבחירות, לא משנה מה יהיה, מה תעשו.

גב' אתי כהן: מה זה קשור לבחירות עכשיו? זה מה שאתם חושבים כל הזמן, בחירות, בחירות.

מר עמי כחלון: אנשים מצביעים ברגליים בקרית אונו.

גב' אתי כהן: נקווה שיראו את כל הצפיפות שאתם עושים.

מר עמי כחלון: לא משנה מה תעשי, לא משנה איזה כתבה תוציאו.

מר ישראל גל: עמי, רעננה קיבלו 4,000 איש בביקוש.
(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: כב' ראש העיר, כיוון שהיו פה נתונים שהם דיס
אינפורמציה מוחלט-

מר ישראל גל: מה חדש? יש אמת, העובדות לא נותנות להם לבלבל את
עצמם.

מר רון מלכה: אני אספר לך שמבדיקה שלי, הצפיפות בילדי החטיבות
היום, נמוכה הרבה יותר ממה שהיתה בשנים קודמות.

מר ישראל גל: עם הכיתות הקטנות.

מר רון מלכה: במיוחד היא תהיה נמוכה כשנצרף את החטיבה
השלישית. ואני מודיע לך, שעל אף כל מה שהם אומרים, החטיבות שלנו כולם ראו
שהן הראשונות בארץ במיצ"ב, ראיתם את זה?

מר איציק ציזר: ... בקראוונים ...

מר רון מלכה: שז"ר מתחת לבן צבי בדירוג, איזה יופי. למרות מה
שאתה חושב ומקשקש, ומספר פה דיס אינפורמציה.

מר איציק ציזר: כי הילדים שלנו יותר חכמים ממך, בגלל זה הם ...

מר רון מלכה: גאון הדור אתה.

מר איציק ציזר: הבן שלי עשה את הבגרות, לא אתה. הבת שלי עשתה את הבגרות, לא אתה. מה לעשות? את ה... הם הביאו, לא אתה ולא הוא ולא אני. הם הביאו.

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: קודם ציזר אמר שעובדי הוועדה והעובדים המקצועיים הם לא מקצועיים.

מר איציק ציזר: הוא לא אמר את זה לעולם. אתה שקרן.

מר ישראל גל: עכשיו עובדי מחלקת החינוך שלך לא עשו שום עבודה. אין לכם שום תרומה. רק ציזר והבן שלו.

מר איציק ציזר: ראש העיר, אתה שקרן. אתה איש שקרן. מעולם לא אמרתי את המשפט שאמרת. אל תשקר. דבר אמת, רק אמת.

מר ישראל גל: אמרת הרגע לרון שהילדים עשו את זה.

מר איציק ציזר: אני מקריא מהכתובים.

מר ישראל גל: אמרת לרון, כי אני אפעיל את ההקלטה-

מר איציק ציזר: מהכתובים.

מר ישראל גל: אמרת לרון שהילדים עשו את זה לבד, בלי רון, בלי אף אחד.

מר איציק ציזר: לא אמרתי בלי רון ובלי אף אחד. של מי התמונה הזאת?

גב' קניסטר כוכבה: הכי חתיך בשכונה.

מר יעקובי ירון: אתה עושה רק פוליטיקה.

מר איציק ציזר: מה אתה אומר, ירון? אני עושה פוליטיקה?

מר יעקובי ירון: רק פוליטיקה אתה עושה עכשיו. דבר לעניין.

מר איציק ציזר: מה להראות, שכתבת והתחייבת?

(מדברים ביחד)

מר עמי כחלון: זה אומר שעשינו עבודה נהדרת.

(מדברים ביחד)

מר איציק ציזר: אתה מצביע... זה יותר טוב, זה יותר מכובד.

מר יעקובי ירון: הדיבור שלך לא מכובד.

מר איציק ציזר: לא, והדיבור שלך יותר מכובד.

מר ישראל גל: ציזר, אני מקווה שתגיד לאנשי התיכון שגם הם לא עשו

את העבודה. אנחנו מאוד מעריכים את ההערכה שלך לאנשי המקצוע. אין בלתך.

הקיסר הדגול.

(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: ממוצע התלמידים שלנו הוא נמוך בחטיבות הרבה יותר מאי פעם.

מר איציק ציזר: מה המספר? ביקשנו מספר. למה אתה לא אומר מספר?

מר רון מלכה: 2 החטיבות שלנו מדורגות ראשונות בארץ, ואנחנו נוסף עכשיו חטיבה שלישית. ממוצע מספר הילדים בכיתה ירד. בואו נעבור לבית הספר בבתי הספר היסודיים. בתי הספר היסודיים, הממוצעים... 32, עם הכיתות הלא תקניות שלו בעבר, הוא הרבה יותר נמוך מאשר היה אי פעם בקרית אונו.

מר ישראל גל: 37.

מר רון מלכה: תבדוק אותי מספרית.

מר איציק ציזר: תגיד אתה את המספרים. אתה לא יודע את המספרים. למה אתה לא אומר מספר.

מר רון מלכה: את הכסף שאי אפשר היום להפנות לכיתות לא תקניות, אנחנו מפנים לשעות רוחב ולפיצול, כמו שאמרתי קודם, במקצועות הליבה, ולפיכך קרית אונו היום מדורגת בבתי הספר היסודי במקום שני במיצ"ב, כשבתוך העשירייה הראשונה נמצאים 4 בתי ספר. אין בשום מקום בארץ. בית ספר רימונים היה עם 100 בתקופה שלך, נכון?

מר איציק ציזר: זה משנת 2012 הנתונים שלך.

מר רון מלכה: שמענו אותך. בואו נעבור לתיכון.

- גב' אתי כהן:**
(מדברים ביחד)
אנחנו מדברים על הצפיפות אבל.
- מר ישראל גל:**
ציזר, אני רוצה לדעת, אתה טוען שיש רמאות עכשיו?
- מר איציק ציזר:**
לא, אני שאלתי שאלה.
- מר ישראל גל:**
אני שמעתי שאתה מפקפק. קודם שמעתי אותך... אני רוצה לשאול אותך שאלה, ציזר.
- מר איציק ציזר:**
אני אענה לך, תשאל את הטענה.
- מר ישראל גל:**
מה אתה טוען?
- מר רון מלכה:**
למה אתה מפקפק אותי?
- מר איציק ציזר:**
תקשיב, אדוני ראש העיר, לא אמרתי את המילה 'רמאות', והרמאי היחידי פה זה אתה, אתה.
- מר ישראל גל:**
תודה. עכשיו אל תפריע, תודה. אני מבין שאתה מתעצבן.
- מר איציק ציזר:**
מישהו אמר את המילה 'רמאות'? לא יאומן.
- מר רון מלכה:**
בואו נדבר על הטענה השלישית, שהתיכון שלנו בין 50 הצפופים. אמרו פה גם חבריי שהתעסקו בחינוך בעבר, שככל שהתיכון שלנו גדול, הוא מאפשר לנו לפתוח יותר מגמות ויותר אפשרויות בחירה לילדים. בזכות זה שהוא גדול קצת, אז נכון, אנחנו הופכים את הלימון ללימונדה, הפכנו עד היום,

ויש היום לפחות 10 מגמות שהילדים יכולים לבחור ביניהם ולקבל כזה מגוון שאין בשום מקום בארץ. ולמרות שאולי אנחנו בין 50 הצפופים, אנחנו יכולים להיות כמו בית ג'אן מחר בבוקר, לאפשר לילדים לעשות בחינות בגרות במתמטיקה רק 3 יח"ד ואנגלית רק 4 יח"ד, מינימאלית, ונהיה פה לא ב-100% הצלחה בבגרות, אלא ב-120%. אנחנו משקיעים בתיכון על איכות תעודת הבגרות .
(מדברים ביחד)

גב' אתי כהן: תענה על הצפיפות.

מר רון מלכה: קיבלתי זכות דיבור, אני רוצה לדבר.

מר איציק ציזר: אני ואני ואני.

מר רון מלכה: אז התיכון, למרות מה שאת כתבת פה על צפיפות, הוא נמצא היום בראש הדירוג הארצי בבחירות הבגרות ב-5 יח"ד מתמטיקה. הוא בחמישייה הראשונה בבחינות הבגרות ב-5 יח"ד אנגלית, הוא בעשירייה הראשונה בבחינת הבגרות מצטיינת, כפי שמגדיר אותה משרד החינוך, ושלא נדבר על ערכיות. יותר ויותר תלמידים הם קצינים בצה"ל, האחוז הכי גבוה במדינה, ורובם גם הולכים לשנת שירות. זה לא היה מעולם פה, וזה למרות שהתיכון גדול, ולמרות שאתם טוענים שיש צפיפות. זכות הכי גדולה.
(מדברים ביחד)

מר רון מלכה: אחוזי הצלחה בבגרות 94% בתיכון, לא היה מעולם. אם 5 יח"ד בגרות באנגלית לא היה מעולם. מה זה אומר? שאנחנו לא רק הולכים על אחוזי ההצלחה בבגרות, אנחנו הולכים על איכות תעודת הבגרות, כדי לאפשר לילדים פרספקטיבה רחבה של מקצועות בחירה באוניברסיטה. את זה אנחנו מטמיעים. אוקיי? לא אחוזים כמו בית ג'אן, לא שאני מזלזל, עם 3 יח"ד

מתמטיקה ו-4 יח"ד אנגלית, שאפשר להביא לפה 120% הצלחה, לא 99% שמביא בית ג'אן, אוקיי? אז זה לעניין התיכון.

מר ישראל גל: עוד מילה אחת, במדלן, 3 שנים ברציפות מקום ראשון, השנה ירדו למקום שני.

מר רון מלכה: אבל בתי הספר שלנו בעשירייה הראשונה.

מר ישראל גל: נכון, במדלן. עם החינוך של ישראל, 3 שנים ברציפות.

מר רון מלכה: בואו נדבר רגע על בית ספר יעקב כהן, שכולם מדברים - איך לא פתרנו, ובאמירה אחרת שלכם למה אנחנו מפנים עכשיו ילדים לאזורי רישום אחרים. אפרופו אמרת קודם אביגדור ורשה, בוא נפנה לאזור הרישום. פה יש טענה שלכם הפוכה, למה אנחנו מוציאים מבית ספר יעקב כהן לאזורי רישום אחרים. אז בית ספר יעקב כהן, אפרופו אלה שמתכננים, בוא אני אספר לכם, תוכנן ל-24 כיתות. משרד החינוך מאפשר לתכנן בית ספר לפי פרוגרמה. אתה מביא כרשות את הנתונים על ההתפתחות הצפויה של השכונה שבה אתה רוצה לבנות את בית הספר, ומשרד החינוך נותן לך לבנות או בית ספר של 18 כיתות, דהיינו 3 כיתות בשכבה, או בית ספר של 24 כיתות דהיינו 4 כיתות בשכבה, או בית ספר של 30, שזה 5 כיתות בשכבה, בסדר? אנחנו ביעקב כהן, בקדנציה הזאת, שינינו את הפרוגרמה פעם אחת מ-24 ל-30, וביעקב כהן כולכם יודעים שיש 36 כיתות. זאת אומרת, שאם מדברים על תכנון, אז את בית ספר יעקב כהן מלכתחילה היה צריך לתכנן אחרת, כי כולם ידעו לאיזה גודל של שכונה אנחנו הולכים, כמה בניינים הולכים להיות פה. זאת אומרת, שמי שבנה את בית הספר הזה, ותיכף נדבר על התכנית של בית הספר הזה, היה צריך לבנות פרוגרמה של 36 כיתות מלכתחילה, ואז לא היינו מגיעים למצב שכל פעם צריך לבנות עוד כיתות ועוד כיתות ולתכנן פרוגרמה חדשה, ולשנות ולדחות אנשים החוצה. ומה שעשו שם, לקחו תסלחו לי

איזה פרופ' שתכנן את בית הספר הזה. אתם יודעים כמה עלה בית הספר? עם כל זה שעכשיו צריך לשלם את כל המחירים שאין מקום שם, יותר מ-40 מיליון ש"ח, בית ספר יסודי. ואין בו מקום לכולם, נכון. אז אנחנו בקדנציה הזאת תיקנו במעט את העוולות הקודמות, אם אתם כבר מדברים.

גב' אתי כהן: מה זה הקדנציה הזאת?

מר ישראל גל: את יודעת מתי תכננו.

גב' אתי כהן: לא, אבל אתם לא הייתם קודם? אני לא מבינה. איפה אתם הייתם קודם.

מר איציק ציזר: לא, זה ישראל ודורון קרפ, זה ב-2007 נבנה, עוד לפני הקדנציה שלי. לך תבדוק מי בנה את זה אם אתה בא בטענות, לך תבדוק. דורון קרפ היה... גילה אורון היתה שם.

מר רון מלכה: ציזר, אני יודע שאני ישבתי בישיבות איתך ביחד כסגן.

מר איציק ציזר: אבל אף אחד לא האשים אותך בזה.

מר רון מלכה: ובא לפה איזה פרופ' שתכנן את בית הספר הזה, ותכנן אותו לפי 24 כיתות, וחלם שם לעשות מרכז קהילתי עם אולמות ספורט ועניינים וכל זה.

מר איציק ציזר: אבל מה אתה רוצה ממנו? הוא לא אשם.

מר רון מלכה: מה זה לא אשם? איך אפשר להביא פרוגרמה של 24

כיתות... היה ידוע מראש מה יהיה הגודל שלה.

מר איציק ציזר: הוא האדריכל שקיבל את הפרוגרמה, מה אתה רוצה?
הוא לא אשם.

מר רון מלכה: אז לא פייר אם ככה לבוא ולקחת את ההתמודדות
היומיומית שלנו בהתאמה של השכונה הזאת לאילוצים שלה, ולהגיד שאנחנו
טועים ולא נותנים מספיק פתרונות שם. זה לא פייר.

מר איציק ציזר: למה לא לבנות אגף מערבי?

מר רון מלכה: תסתכלו למציאות בעיניים ותראו שמראש לא תוכנן
נכון.

מר איציק ציזר: למה לא לבנות אגף מערבי היום?

מר רון מלכה: אי אפשר.

מר איציק ציזר: למה אי אפשר? הרי למה יש שם מכוניות היום ולא ירוק.
הרי אנחנו שינינו את זה בגלל אולם הספורט. אפשר לבנות שם אגף, אז בואו נבנה
שם אגף, מה הבעיה?

מר ישראל גל: רון, אנחנו נבנה שם עוד אגף, אחר כך יגידו אין שטחים
מספיק. אנחנו מכירים את הדברים האלה, זה יפה מאוד. אנחנו נשמע את
ההרצאות האלה למחרת בבוקר. אנחנו רגילים לזה.

מר איציק ציזר: אז תיחנק עם 36 כיתות.

(מדברים ביחד)

מר יעקובי ירון: יש לי הרגשה שחושבים שכל המהות זה בכיתות קטנות. אתמול במקרה היתה בקשת תכנית, לא יודע מי ראה את זה, על עניין החינוך שבארצות הברית יש כיתות בין 18 ל-21 ילדים בכיתה.

מר ישראל גל: אמר את זה רון קודם, שיצאת להתווכח עם גיל.

מר רון מלכה: תגיד, נו.

מר איציק ציזר: זה אומר שזה טוב או לא טוב?

מר יעקובי ירון: לא, חכה. אבל ארצות הברית מובילה בירי בין תלמידים. אז מה שאני מנסה להגיד, זה שזה כיתות קטנו, לא גורם לירי.

מר איציק ציזר: אפשר להגיד שלא רוצים כיתות קטנות, זה בסדר.

גב' אתי כהן: אתם רוצים שאני אחזור למה עדיף כיתות קטנות?
(מדברים ביחד)

מר יעקובי ירון: החינוך זה לא רק כיתות קטנו, זה המון דברים.

גב' אתי כהן: זה גם כיתות קטנות.

מר יעקובי ירון: נכון, גם כיתות. אני יודע ששנה הבאה הבן שלי יהיה עם 27 ילדים, אני שמח כי אני יודע שיהיו מורים כנראה יותר וטובים ויהיה מצוין. אבל יחד עם זה, אנחנו לא יכולים להפיל את כל יהבנו בכיתות הקטנות, זה כל מה

שאני אומר. שכל הזמן קופצים על כיתות קטנות.

מר רון מלכה: זה חלק מהעניין, איכות ההוראה הוכחה כמרכיב החשוב ביותר בהישגים של ילדים, אקלים בית ספרי, מה שאת אמרת קודם, זה הכל כמכלול.

מר איציק ציזר: רון, לא אמרנו שזה לא בסדר.

עו"ד אלונה בומגרטן: אתי, לכי לבנט, אנחנו מחזקים את ידיך.

מר ישראל גל: אנחנו סומכים ובטוחים שהיא תשנה את החוק במדינת ישראל. אולי היא תלמד שיש גם חוק.

מר איציק ציזר: גם אותי שמו בכמה ועדות, עד היום עוד לא פנו אליי.

מר ישראל גל: אני נותן לה את כל הסמכות ללכת לשכנע... וגם את היועץ המשפטי לממשלה.

מר יהודה מעיין: לא בכוונה היא תלך ותצליח.

גב' קניסטר כוכבה: למה לא?

מר ישראל גל: הלוואי. אני רק מאמין שלא יהיה שום דבר.
(מדברים ביחד)

מר מיכלס גיל: מאחר ואני מניח שרובנו מסביב לשולחן הזה למדו דווקא בכיתות צפופות, רציתי להחיל בזה שאני אומר, שאולי לא נורא ללמוד

בכיתות צפופות. אבל הצורה שמתנהלים פה הדיונים, והצרחות שמתנהלות פה, מעידים על דבר אחד - שתרבות בטוח אין לנו, וכנראה שגם חינוך. לגופו של עניין, יש מערכת בחירות עכשיו, וכחלק ממה שאנחנו עושים, אנחנו מסתכלים בפלאיירים. אז הסתכלתי בפלאיירים שלי של שינוי משנת 2003 ומ-2013 ומ-2008, ומסתבר שנושא הכיתות הצפופות עולה פעם אחר פעם לכל אורך השנים, וזה לא משנה מי עומד בראש הפירמידה, וזה לא משנה מה קורה. לצערי, מהצרחות שהתנהלו פה, כל מה שנותר לנו להגיד לתושבים, שהסרדינים בכיתות זה כורח המציאות, שאין מה לעשות, ובא לציון גואל. ותפסיקו להתדיין. אני יכול להרגיע אותך, בסקרים שאנחנו עושים, החינוך לא כל כך מטריד את תושבי העיר.

מר רון מלכה: עשית סקרים?

מר מיכלס גיל: עשינו סקרים. החינוך לא בדיוק מטריד את רוב תושבי העיר. אבל העובדה שבעיית הכיתות הצפופות עולה פעם אחרי פעם, כל 5 שנים בממוצע, מעידה על דבר אחד, שלא משנה מי אוחז בשלטון, לא משנה מה קורה, בסוף אין תכנון מוקדם, אין הכוונה ולא רואים את הנולד. זה פשוט מאוד, אחרת למה זה חוזר על עצמו. וזה לא משנה, רון, יכול להיות שב-2008 אישרנו בית ספר עם 24 כיתות. היה לך 10 שנים לשנות את זה ולתכנן מראש שיהיו שם 40 כיתות. לפני 4 שנים או 3 שנים, עשיתם שיתוף ציבור, הבאתם מומחים 'מה לעשות עם החינוך בקרית אוננו?', היו המלצות, אמרו נשנה את סדרי העולם פה, ננסה. נפתח בתי ספר - 08:00-16:00. אפשר. אם אתם תבואו היום לציבור, ואנחנו נבוא היום לציבור ונגיד שאי אפשר לפתור את הבעיה, אנחנו משקרים. קשה לפתור את הבעיה הזאת מהרגע להרגע.

מר רון מלכה: איזו בעיה?

מר מיכלס גיל: את הבעיה שיש צפיפות בכיתות. אני מזכיר לראש העיר

הנכבד, שבתקופות מסוימות הבן שלו למד בכיתות מסוימות בקרית אונו, והבן שלי למד מעבר לכביש.

מר ישראל גל: ... 40 ילדים בכיתה.

מר מיכלס גיל: והיו פה 40 ילדים, ומעבר לכביש 24.

עו"ד אלונה בומגרטן: אל תגיד, הבת שלי למדה גם בבליך...

מר מיכלס גיל: לא, לא, הוא לא למד בבליך.

מר ישראל גל: גם בבליך 40.

עו"ד אלונה בומגרטן: 40 ילדים... הצטיינות, יחד עם הבן שלך.

מר מיכלס גיל: לא מדבר על בליך. אפשר עם תכנון נכון, לשנות את

סדרי הרישום. הבעיה של כיתות צפופות, זו לא בעיה שנולדה היום, וזו לא בעיה שתיעלם מהרגע להרגע. זו בעיה שאפשר לפתור אותה עם תכנון נכון. צריך לבנות עוד בית ספר, לשנות את אזורי הרישום ולעשות-

מר רון מלכה: יש תכנית מתאר, הכל כתוב כאן.

מר מיכלס גיל: תכנית המתאר האלה נשארות במגירה. צריך לבצע, זה

הכל. אל תבואו ותגידו שאי אפשר, כי זה מה שאמרתי לכולם.

מר רון מלכה: אפשר, אפשר. אפשר להוריד את מספר הילדים.

מר ישראל גל: אני דווקא מאוד אוהב את מה שאומרים תכנון והכל. חלק מהתכנון זו תכנית מתאר שהוכנה על ידי מיטב האנשים, נכון? שהם לא ראויים להערכה על ידי חברי האופוזיציה כמו כולם, הם כנראה יותר מהם. אבל הוכנה. ובסופו של דבר זכתה לאישור. יש מיטב היועצים במשרד החינוך שהם שותפים, יש מיטב היועצים במחוז, יש מיטב היועצים שאנחנו לקחנו אותם, ולא יעזור כלום, הם מיטב היועצים. ועכשיו אני אגיד הפוך - הם מבינים הרבה יותר ממה שחברי האופוזיציה עוד ילמדו כל חייהם ולא יבינו. את זה כבר נמאס לי כל היום לשמוע אתכם, שאומרים שיועצי התחבורה לא מבינים, ואגרונומים לא יודעים, ואנשי החינוך לא עושים שום דבר. אז הם מבינים, והם יודעים את העבודה, ואנחנו סומכים עליהם. לא בזכות אנשי האופוזיציה העיר הזאת הגיעה לאן שהיא הגיעה, אלא בגלל האנשים שעושים את העבודה, אך ורק. ולא יעזור כלום, ואף אחד, עכשיו ברצינות, לא ייתן לאף אחד, יצאו מפה 2 שקודם נעלבו כאילו פגעו בהם באופן אישי. אני לא אתן לאף אחד לפגוע באף בן אדם ולזלזל בעבודה שלו. גם דרך אגב, אם אתם תעשו עבודה, אני לא אתן לאחרים לזלזל בעבודה שלכם. אז תתחילו לכבד את האנשים שעושים את העבודה. ותכנית המתאר, מר גיל מיכלס, היא תכנית שבאה להתוות דרך, ולהתחיל לבצע אותה. הרבה יותר קל לתכנן אותה ולרשום אותה ולהתפלסף עליה, ולהגיד עליה הרבה מאוד דברים. הרבה יותר קשה לבצע אותה. וכשהיא תעבור, ואם אנחנו נבצע אותה, וכמובן שבתוך הדרך כל הזמן יש שינויים וצרכים לעשות שדרוגים והתאמות, אין תכנית אחת שהיא קובעת ופוגעת בדיוק. אם אנחנו נירתם ונעשה אותה, אולי נגיע בסופו של דבר תמיד ליעדים טובים יותר, וזה מה שכולנו רוצים. ולכן ההצעה שלנו היא כרגיל - מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, שילמדו אותה, וייווכחו לדעת שהתכנית נותנת מענה לכל הצרכים העתידיים של העיר, עד 2040, בניגוד מוחץ להתנהלות בקדנציה הקודמת. מי בעד ההצעה של האופוזיציה?

מר גדי לייכטר: גיל, ציזר, אתי, איילת, מעיין, ליאת.

מר ישראל גל: מספיק עם הזלזול הזה. מי בעד ההצעה של הקואליציה?

מר גדי לייכטר: דאלי... כל היתר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא צפיפות בכיתות העיר, מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, שילמדו אותה, וייווכחו לדעת שהתכנית נותנת מענה לכל הצרכים העתידיים של העיר, עד 2040, בניגוד מוחץ להתנהלות בקדנציה הקודמת.

בעד (8) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטר, עמי כחלון, נפתלי כהן, רון מלכה.

הצעה של האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת ארבל.

לא נכח שי דבורה.

מר איציק ציזר: היועץ של 8.4 הטוב הזה...

מר ישראל גל: תזלזל ציזר.

מר איציק ציזר: שכנע את כולם לעשות 6; 6. אותו יועץ הטוב הזה.

מר ישראל גל: תודה רבה. אנחנו מבינים ציזר שרק אתה מעל כולם, אבל לא יעזור לכלום.

מר איציק ציזר: היועץ הטוב שלך. זרקו אותך ככה משרד החינוך, ככה

עשו לך.

מר ישראל גל: אני לא אלמד את יהודה מעיין ושי. אני לא אגיד שהוא

אפס... כמוך.

מר איציק ציזר: 4; 8 עשו לך ככה, ככה עשו לך.

מר רון מלכה: רק המשפט שאמרת, מעיד שאתה לא מבין כלום.

מר איציק ציזר: מה אתה אומר?

מר רון מלכה: זה שהמליץ לנו 4; 8, המליץ בעיר אחרת 6; 6? זה מה

שאתה אומר?

מר איציק ציזר: כן, ב-2 ערים, לא באחת.

מר רון מלכה: אז אתה מבין שאתה לא מבין כלום.

מר איציק ציזר: מה אתה אומר?

מר רון מלכה: כי הוא ממליץ בהתאם לנתונים עירוניים. אין לו המלצה

קבועה לכל עיר.

מר איציק ציזר: הוא מתאים למי שמשלם לו. הבאתם אותו ל-4; 8, אז

הוא עשה 4; 8. עיר אחרת היתה רוצה 6; 6.

מר רון מלכה: אבל זה בהתאם לנתונים של העיר.

מר איציק ציזר: אז למה לא הצלחתם להעביר את ה-8; 4 אם הכל כל כך

טוב?

מר רון מלכה: מה זאת אומרת למה לא הצלחנו? אתה מסוגל להביא ל-

8; 4?

מר איציק ציזר: לא, לא הייתי יוצא לזה. אמרתי לכם זו טעות.

מר רון מלכה: מה אתה אומר?

מר איציק ציזר: תבדוק בפרוטוקול.

מר רון מלכה: מה אמרת?

מר איציק ציזר: אמרתי לכם - אל תיגשו ל-8; 4, אמרתי או לא אמרתי?

מר ישראל גל: רגע, גיל מיכלס חושב 8; 4.

מר מיכלס גיל: אני עדיין בעד.

מר איציק ציזר: הוא היה בעד. ואמרתי לו 'לא תצליחו'. נכשלתם.

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: מר ציזר, מאחר ואין בלתך, אנחנו מבינים.

מר רון מלכה: ההישגים מדברים בעד עצמם.

3. סעיף 9א' - דיון בנושא הקמת חניונים ציבוריים, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

מר ישראל גל: חניונים, בבקשה. להזכירכם, שחלקכם גם התנגד לתכנית החניונים, כן, הלאה. בכל מיני מקומות. עכשיו אני רק אזכיר קצת. פתאום אתם בעדה. יפה, זה מעניין איך השבשבת מתנהלת. אבל דברו.

מר איציק ציזר: מה זאת אומרת? התכנית הרי קמה בקדנציה הקודמת, אתה אישרת אותה בקדנציה...

מר ישראל גל: אני הכנתי אותה.

מר איציק ציזר: מה זה אנחנו בעדה? תראה את ההצבעות.

מר מיכלס גיל: ואני בטח הייתי בעדה, כי אתה היית בעדה. בעיית החנייה בקרית אוננו היא אחת הבעיות הכי כאובות לתושבי העיר, רק שתדעו. הבעיה הזאת, יש מספר גורמים, ואני רוצה למנות אותם. אחד - ב-2016, מדינת ישראל החליטה לשנות את תקן החנייה ובאמצעותה להילחם בפקקים. המדיניות החדשה קבעה שאם לא יהיו מקומות חנייה, ולרכבים לא יהיה איפה לחנות, אז לא יהיו מכוניות, וככה יצמצמו את הגודש בפקקים, ויעודדו את השימוש במערכת התחבורה הציבורית להסעת המונים הם קראו לזה. התקנות יצרו תקן דיפרנציאלי על פי המרחק של השכונה הספציפית למוקד ההסעה העירוני הציבורי. הם קבעו 3 או 2 מרחקים קריטיים, 300 מ' ו-600 מ'.

מר יעקובי ירון: יש גם 900 מ'.

מר מיכלס גיל : לצערנו, בטווח הנראה לעין, לרוב השכונות בקרית אוננו, אפילו אחרי שיאשרו ויבצעו את הרכבת הקלה, אין תחבורה ציבורית ואין תחבורת המונים, כי הבסיס שלה אומר שהיא צריכה להסיע 3,000 תושבים בשעה. אז אין לנו כזה דבר. התקנות האלה יצרו כר משפטי כדי לגרום לצמצום הדרישות בתקן החנייה העירוני. בעיה שנייה, הפינוי בינוי, וכל תהליכי הבנייה בעיר הקיימת, גורמים לציפוף מצד אחד, מצד שני מעלים את ערך הדירות. כל דירה היום, למשל אני אתן דוגמא את רח' מונטיפיורי, דירות של 4 חדרים שיעלו 2.5 מיליון ₪ במינימום, באה אוכלוסייה חדשה, חזקה, שבהכרח יהיו לה לפחות 2 מכוניות. מי שלמשל ילך לרח' מונטיפיורי, עוד לפני שהתחלנו את כל הפרויקטים, אין שם מקום לסיכה. אין מקומות חנייה. אנשים עומדים על המדרכות, חוטפים קנסות מאז 2013.

מר נפתלי כהן : תגיד 'אני'.

מר מיכלס גיל : גם אני. אין חנייה שם. רח' מונטיפיורי, הוא דוגמא מצוינת איך אנחנו בעזרת הוועדה המחוזית, גורמים להחמרת הבעיה. דוגמא, באוגוסט 2014, הוועדה פה, ועדת התכנון והבנייה, קיבלה את ההמלצה שלי ואת הבקשה שלי לחייב כל דירה בפרויקטים של הפינוי בינוי של מונטיפיורי, הפינוי בינוי הקטן, ב-2 חניות. כי אני יצאתי מהנחה, שמי שיקנה שם דירה, 2 המכוניות שלו לא יתעניינו אם הוא קנה את זה ממישהו שהיה לו פינוי בינוי ויש לו רק חנייה אחת, או ממישהו שקנה חדש. הם ממש לא התעניינו, ולא יהיה מקום חנייה.

מר נפתלי כהן : תגיד מה אמרת בוועדת ערר.

מר מיכלס גיל : רק שנייה, תן לי לגמור עד הסוף. ואז ראש העיר קיבל את ההמלצה והמליץ, והחלטנו לחייב את היזמים לבנות 2 חניות על כל דירה, בלי

קשר אם זה מפינוי בינוי או לא. תקן חנייה הגיוני לאוכלוסיה כמו בקרית אוננו. ב-3.2.16 נפל דבר. ועדת הערר אחרי שהתושבים הגישו ערר והקבלן הגיש ערר, נתנה פסק דין על 14 עמודים. מתוכם היא קיבלה את חלק מהערר של התושבים והורידה להם קומה וניפחה את הבניינים, החלטה לא סבירה ולא הגיוני. ובחצי עמוד היא החליטה שעיריית קרית אוננו אסור לה לדרוש 2 מקומות חנייה לכל דירה, כי זה לא בתקן של קא/413, שקבעה תקן מינימום, לא קבעה מקסימום. ההחלטה הזאת לא מנומקת ולא הגיונית, אבל לא משנה. בפברואר 2016, נערכה ישיבת קואליציה של הנהגת העיר, וסוכם שהיועץ המשפטי ארז שפירא יכין טיוטת עתירה לבית משפט כדי להילחם בהחלטה הזאת. כי לא ייתכן שוועדת ערר תחליט בשביל ראש העיר כמה חניות יהיו בעיר, כי ראש העיר אמור לדעת, והוועדה שלו אמורים לדעת רצת יותר טוב מהם מה הצרכים שלנו. ואין שום סיבה שלא יהיו שם 2 חניות.

לצערי, ראש העיר משיקוליו הוא, החליט לנטוש את ההליך המשפטי ויותר, שהתוצאה היא היום שברח' מונטיפיורי חזרו ל-2 חניות לדירה חדשה וחנייה אחת לדירה ישנה, שהרחוב מפוצץ, שלא יהיה מקום חנייה. ולכן, הפתרון היחיד כרגע, אם עיריית קרית אוננו לא תשנה את המדיניות שלה בקטע הזה, הוא לבנות חניונים. החוק נתן לזה כיסוי, ראש העיר אמר מקודם שכבר אושרו תכניות, ואנחנו אישרנו את התכניות אבל שום דבר לא נעשה. ואין איפה להחנות בהרבה מקומות בעיר, וצריך לבנות את החניונים האלה, למרות שזה קושי תקציבי, צריך חלק מהעלות הזאת, כמו שתוכנן ברח' צה"ל, להפיל על הקבלנים. ולכן אנחנו מציעים, לאשר מיידית ולהורות לוועדת התכנון לנקוט בכל האמצעים כדי לקדם את בניית התכנית, את החניונים האלה. להוציא לביצוע את בניית החניונים האלה. כי התוצאה הסופית, שאם לא נעשה את זה מיידית, אין לנו איפה להחנות, נקודה. אין פשוט איפה להחנות. ואם היתה לנו מערכת הסעת המונים כמו שהתכניות צופות, אז מילא. אבל אין לנו גם איך לנסוע לעבודה.

מר יהודה מעיין : למה? ירון אמר שיש אוטובוסים.

מר מיכלס גיל : יש אוטובוסים.

מר יהודה מעיין : ירון, מה עם האוטובוסים שאמרת מקודם.

מר מיכלס גיל : התקנות אומרות שהאוטובוסים צריכים להוליך בקו אחד ישיר 3,000 נוסעים בשעה. בואו נבדוק כמה הם מוליכים היום.

מר ישראל גל : עוד מישהו רוצה להתייחס? כן, ציזר.

מר יהודה מעיין : יש באזור הזה מקום לעשות קניות?

מר מיכלס גיל : יש. אפילו במונטיפיורי תכננו לעשות מתחת ל...

מר ישראל גל : אני קודם כל בהחלט שמח שאתם מברכים על תכנית החניונים. אנחנו גם ניסינו לעשות אותם תחת שטחים ירוקים וזכו להתנגדויות והורדנו את זה, כי היינו יכולים לעשות את זה תחת המדשאות והכל. להזכיר, גם בשטרן וגם באזור של רחבת האורן שם, היו לנו רצונות לעשות, הורדנו את זה משטחים ירוקים עקב התנגדויות. אבל יש שם תכנית חניונים נפלאה. אנחנו הראשונים במדינת ישראל שעשינו 2 חניונים ציבוריים פתוחים לציבור, הראשונים, תת קרקעיים, הראשונים שלא היו כאלה, במסגרת התכנית הזאת, כבר עובדים הלכה למעשה, אתם מוזמנים לנסוע ולראות. הם עובדים הלכה למעשה. וכרגיל, אנחנו בהחלט הכנסנו את תכנית החניונים לתכנית המתאר, וההצעה הנגדית שלנו, מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית, שאושרה זה מכבר.

מר מיכלס גיל : אושרה פה.

מר ישראל גל: פה. שילמדו אותה ויעזרו לסייע בהקמתה.

מר מיכלס גיל: אפשר להקים את החניונים בלי תכנית המתאר הזאת?

מר ישראל גל: סליחה, סיימתי. זאת הצעתי, אני לא מתכנן להגיב לך.
מי בעד הצעת האופוזיציה?

מר גדי לייכטר: מיכלס, ציזר, אתי, איילת, מעיין וליאת.

מר ישראל גל: מי בעד הצעת הקואליציה? דאלי שם.

מר גדי לייכטר: נפתלי, דאלי, אלונה, כוכבה, יעקובי, עמי ישראל.

מר ישראל גל: רון בחוץ, הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא הקמת חניונים

ציבוריים, שמועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית

המתאר העירונית שאושרה זה מכבר.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן,

עמי כחלון, נפתלי כהן.

הצעת האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר

בעד(6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת

ארבל.

לא נכחו שי דבורה, רון מלכה.

4. סעיף 9א' - דיון בנושא בטיחות באתרי הבנייה בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

מר ישראל גל: עברנו הלאה, כן, בטיחות באתרי הבנייה. כן.

גב' ארבל ליאת: רק היום נהרגו 3 פועלים, מה שמשאיר את הנושא של בטיחות באתרי בנייה על סדר היום לצערי הרב כל הזמן. הנושא של בטיחות בתוך אתר הבנייה, זה משהו שהוא לא בסמכות עירונית. כמו שאנחנו יודעים, זה נתון לצערי הרב למשרד הכלכלה אם אני לא טועה, ואולי פה אין לנו הרבה מה לעשות. אבל בכל מה שקשור למרחבים שמסביב לאתרי הבנייה, אני חושבת שפה אנחנו כן צריכים לקחת אחריות. יש דוגמא לאיך לא לעשות את זה. היה סיפור ברח' הכלנית.

מר ישראל גל: אנחנו איתך, ליאת. דווקא תתפלאי שבעניין הזה-

גב' ארבל ליאת: אני לא סיימתי להציג, אחרי זה אני אתפלא כמה שאתה רוצה. בסדר?

מר ישראל גל: בבקשה, תמשיכי, אף אחד לא מפריע לך. גם את בדרך כלל לא נוהגת להקשיב לאחרים, אז לפחות אל תהיי מורה בזה שאת רוצה שאחרים...

גב' ארבל ליאת: הדבר האחרון שבא לי בעולם זה להיות מורה. אני יכולה להבטיח לך. רק שלדבר לקיר אני יכולה בבית.

מר ישראל גל: קדימה, את יכולה לדבר. בדרך כלל, כשאת לא מקשיבה

לאחרים, זה הרי מכובד.

גב' ארבל ליאת: כל הנושא של הבטיחות מסביב לאתרי הבנייה, זה משהו שלדעתי העירייה כן יכולה לקחת עליו אחריות, במיוחד שהיה כמעט אסון ליד רחי הכלנית. בעקבות מה שקרה, מישהו שם גגון, רק שחשב שהפחים של הרחי יהיה להם הרבה יותר חשוב מאשר המעבר. כמו שאני מנסחת את זה בהצעה, אני חושבת שאנחנו כן יכולים להוסיף סעיף בהיתר, שבו היזם בונה על חשבוננו.

מר איציק ציזר: חכי שנייה, יש גבול כבר להתייחסות של האנשים. יש פה אנשים שמדברים.

מר ישראל גל: אוי, איך אתה פתאום דואג ליחס של האנשים שמדברים.

מר איציק ציזר: באמת, מי זה הבן אדם הזה? נכנס כאילו כולם פה אוויר. מדבר איתך, מדבר עם ירון. מי הוא בכלל?

מר ישראל גל: תושב שלך.

מר איציק ציזר: אז מה אם הוא תושב שלי.

מר נפתלי כהן: זה לא תרבותי. למה אתה כועס?

מר איציק ציזר: לא, זה תרבותי מה הוא עושה. אתה נכנסת פעם לישיבה של 20 אנשים והתחלת לדבר? עושה סימנים לראש העיר מתי הפגישה שלנו. ישראל, אתה מחכה לאיזו פגישה? נעצור פה. לא יאומן.

מר נפתלי כהן: זה הכל מחזור. ישראל, ממחזרים פה, הכל פוליטיקה,

זה בחירות. מה קרה? חלאס, תביא להצבעה.

מר איציק ציזר: אני אפילו לא יודע מי זה, נפתלי. אז איך זה קשור לפוליטיקה, תגיד לי?

מר נפתלי כהן: אל תדאג, אנחנו נהיה פה עוד הרבה שנים, תהיה רגוע.

מר איציק ציזר: מי יהיה הרבה שנים?

מר נפתלי כהן: אנחנו.

מר איציק ציזר: מצוין. חבל שמבזבזים עליך משכורת כל כך הרבה. אתה יודע כמה אתה עולה בשנה? (מדברים ביחד)

מר נפתלי כהן: אם היית אחוז אחד ממה שאני הבאתי לעיר הזאת, זה היה מעולה. לא אתה ולא...

מר ישראל גל: חברים, יאללה, תודה.

גב' ארבל ליאת: כמו שאמרתי, אני חושבת שהנושא של מעברים בטוחים ליד אתרי בנייה, זה משהו שהרשות המקומית כן יכולה להידרש אליו, במיוחד כשזה לא דורש מאיתנו שום הוצאה כספית, כי זה יכול להיות כחלק מהיתר הבנייה, להבטיח מעבר בטוח. אסור לנו לחכות לאסון הבא.

מר ישראל גל: מישהו רוצה להוסיף עוד משהו?

מר נפתלי כהן: אני רוצה להגיד לך, הם... על בית הספר שנפתח ברח' בר יהודה שם, המרבד. אז היא הביאה תמונות, במקום של צפון, הביאה של דרום. עכשיו היא משחקת לנו פוליטיקה. יש גבול לכל החוצפה והתעלולים. עם כל הכבוד, זה שנהרגו 3 עובדים, אף אחד לא רוצה שייהרג עובד. אבל בקרית אונו אנחנו כל כך מקפידים, והפיקוח עובר שם כמעט יום כן יום לא, אני יכול להעיד על זה. וברור ה', יש יועצי בטיחות.

מר ישראל גל: ירון, רצית להגיד משהו?

מר יעקובי ירון: מעברים בטוחים לצערי לא יכולים לעזור לפועלים.

(מדברים ביחד)

גב' איילת דן: אני רוצה להגיד משהו. המעבר בכלנית, אני חושבת שגם מישהו בעירייה היה צריך לקום וללכת ולראות מה קורה שם באופן מיידי. גדי קיבל ממני מייל בנושא. שיבנו את המעברים, אבל לא הגיוני שבונים מעבר בכלל שהסוף שלו זה לתוך אתר הבנייה. כאילו אין לאן, זה שביל גישה שמוביל לכלום, לאזור הכי מסוכן במקום. אוקיי? אז בשיל לבוא ולהגיד 'טוב, יש פה שבילים, אז נסמן V ונשתיק את המערכת. זה לא עובד. באמת, תעשו את הדברים עם היגיון, לא רק ככסת"ח.

מר ישראל גל: צר לי הדבר. אני, כשבאים אליי, ואני לא משחק בחיי

אדם, אני לא יועץ תחבורה, אני לא יועץ נגישות, אני לא יועץ בטיחות. יש אנשי מקצוע שזה תפקידם. להגיד שכל הסובבים פה סביב השולחן הם אלה שיודעים לתכנן ולתכלל את הכל, והם אלה שעושים, והם מחליפים את היועצים, הם מתכנני התחבורה, הם המהנדסים, הם יועצי הבטיחות, הם יועצי הנגישות, אני חושב שזה באמת לעג לרש וזלזול בתפקידים. אני דווקא כן באמת אומר 'כן. אני חושב שדווקא בעניין הזה, אנחנו באים באמת ברוח טובה, ורצינו להגיד, שאנחנו ננחה את הוועדה לתכנון ובנייה, שתנחה את יועצי הבטיחות, להעיר את תשומת הלב

שלהם יותר. ובמידת הצורך והם חושבים, כן לחייב מראש להעיר את תשומת לבם. אני לא יכול להגיד ליועץ תחבורה שהוא לא יודע. אבל אנחנו יכולים לתת הערה, ששימו יותר דגש, דווקא ברוח הדברים שדיברתם. אני בחיים שלי, גם אם אני אגיד לכם דבר אחד, לא יצא להחליף אף יועץ בטיחות ואף אחד שזו עבודתו. ואני גם בדרך כלל לא סותר את דעתו, כי לא אני איש המקצוע, לא אני למדתי.

מר מיכלס גיל : איזה יועץ בטיחות יש בוועדה?

מר ישראל גל : יש יועץ בטיחות שיוצא החוצה ובודק. זאת הצעתנו, להעיר את האנשים האמונים על זה. ובמידת הצורך, הוא מכניס לתנאי ה... אבל אנחנו לא יכולים, לא לחייב... ולא להחליף פיקוח ולא להיות מנהלים.

מר איציק ציזר : אפשר להגיד להם להעלות את הסטנדרט.

גב' קניסטר כוכבה : אני חושבת שבעצם המטרה היא מטרה... חיי אדם חשובים לנו לא פחות מכל אחד. אני חושבת באיזשהו שלב כן אנחנו צריכים להעיר את פני האנשים.

מר ישראל גל : נעיר אותם, כן. שיבדקו יותר טוב.

גב' קניסטר כוכבה : שכן יבדקו וכן ישימו עין.

מר מיכלס גיל : נו, אז הנה, נתנו לך דוגמא שכנראה לא בדקו כמו שצריך.

מר ישראל גל : דרך אגב, אין ארגון גיל מיכלס שעושה ואין לו טעויות, אין בנייה שאין בה חריגה ואין בה כמעט תכנית שינויים. אין דברים שיוצאים

תמיד 100%. צריכים להשתדל, וההערה הזאת, להעיר את תשומת הלב, דווקא אני מברך עליה מצוין. ואני חושב שאפשר להעיר את תשומת לב אנשי המקצוע, בדיוק כמו שנאמר, ברוח הדברים. ובמידת הצורך, שיחייבו ולא יהססו להוסיף את זה כתנאי. זה הכל. אבל אני לא בא להיות קטגור. דווקא בנושא זה, הנה, תתפלאו, רציתי להגיד.

גב' איילת דן: מצוין, יש לי שאלה. אחרי הכמעט ונפגע בכלנית, ושהערנו גם את תשומת הלב, הגיע יועץ בטיחות למקום?

מר ישראל גל: גדי, לא היית שם בשטח עם אנשים שסגרו להם את הדבר הזה? תסביר. איך זה נהיה?

גב' איילת דן: ואתה מקבל את הביצוע שבסופו של דבר השביל מוביל לתוך אתר בנייה?

מר ישראל גל: תקשיבי טוב. אני דרך אגב מאוד מקבל את חוות דעתך המקצועית.

גב' איילת דן: אני פשוט בורה ועם הארץ...

מר ישראל גל: אני מנסה להסביר לך, גברתי, מאחר ואת יודעת כל דבר, ואני מוכן דרך אגב, לקחת את חוות דעתך שתוגש בכתב, לבחינת חוות דעתם של היועצים המקצועיים, שאני מקווה שהם לפחות ברמה שלך, ושהם יביעו את דעתם. אז את מוזמנת בהחלט להגיש את חוות דעתך המקצועית על העבודה הזאת.

גב' איילת דן: יש לי רק שאלה, איך חוות דעתם שהשוול מגיע לתוך אמצע הפרויקט?

מר יעקובי ירון: זה לא באמת שביל, זה רק...

גב' איילת דן: אז למה? זה לא באמת שביל, זה רק לסמן V, עשו שביל, להשתיק את הציבור.

מר יעקובי ירון: ... שלא ייפול למישהו על הראש, זו המטרה.

גב' איילת דן: אבל אתה ראית איפה נפל?

מר ישראל גל: ירון, די, סיימנו.

גב' ארבל ליאת: יש לי שאלה. הבקשה שלי לסעיף הזה נשלחה בערך לפני שבועיים. מאז, כמו שאמרתי קודם, בנו שם איזשהו גגון, שתחתיו חוסים פחי הזבל.

דובר: כבר לא, כבר לא.

גב' ארבל ליאת: איפה התפקיד שלנו לשיטתך, אם הארת עיניים ועם הפיקוח הצמוד, איפה זה בא לידי ביטוי או במקום אחר?

מר ישראל גל: אני חייב להגיד דבר אחד. יש אנשים שאחראים על זה בצורה מקצועית, אני לא משטרת ישראל. אני לא ועדה לתכנון ובנייה. יש אנשים שהם אחראים.

מר מיכלס גיל: אתה היו"ר שלה.

גב' ארבל ליאת: אתה היו"ר שלה.

מר ישראל גל: סליחה, אני מנסה להסביר לך, לא אתם הכוונה שלי. אני לא המפקח.

מר איציק ציזר: הוא צודק.

מר ישראל גל: טוב, חברים, תודה רבה. אני מביא את ההצעה שלנו להצבעה. אני מצטער. מי בעד שננחה את הוועדה לתכנון ובנייה לעדכן את יועצי הבטיחות לבחון טוב יותר את המעברים, ובמידת הצורך יוכנס תנאי להיתר למעבר להולכי רגל, ואני מוסיף, אם אתם לא רוצים לקבל את זה ככלל, אם אתם מוכנים ללכת על זה, טוב, אם אתם רוצים להישאר עם שלכם, אני מוסיף להצעה שלנו שחברי האופוזיציה-

מר איציק ציזר: ונשרי.

מר נפתלי כהן: מה אתה רוצה ממנו? תן לו לנוח, הוא ישן הבן אדם, עזוב אותו.

מר ישראל גל: חברי האופוזיציה מוזמנים לעשות סיורים ברחבי העיר, ולהעביר את תלונתם לגורמים הרשמיים באופן רשמי... חוות דעתם המקצועית. ואם לא יעשו, לא יעשו.

מר איציק ציזר: זו רמה גבוהה.

מר ישראל גל: מי בעד הצעת הקואליציה?

- גב' איילת דן:** אחרי שהאופוזיציה...
- (מדברים ביחד)
- מר איציק ציזר:** תצביע על זה.
- מר ישראל גל:** תודה רבה, ציזר. לך תעבוד, תביא תלונות.
- מר איציק ציזר:** תצביע על זה. תעשה הצבעה, נו.
- מר ישראל גל:** מי בעד הצעת האופוזיציה שהגישו?
- מר גדי לייכטר:** מיכלס, ציזר, אתי, איילת, מעיין וליאת.
- מר ישראל גל:** מי בעד הצעת הקואליציה? תודה רבה.
- מר גדי לייכטר:** נפתלי, דאלי, אלונה, כוכבה... רון...

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא בטיחות באתרי הבנייה בעיר להנחות את הועדה לתכנון ובניה לעדכן את יועצי הבטיחות לבחון טוב את המעברים ובמידת הצורך להכניס תנאי להיתר בניית מעבר מקורה. בנוסף חברי האופוזיציה מוזמנים לסייר ולדווח לוועדה לתכנון על ליקויים.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, רון מלכה, נפתלי כהן.

הצעת האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת ארבל.

לא נכחו עמי כחלון, שי דבורה.

6. אישור הסמכת פקח, שי ג'רבי ת.ז. 314978552.

מר ישראל גל: אישור פקח, גדי.

מר גדי לייכטר: אישור הסמכת פקח שי ג'רבי. מי בעד? פה אחד.

גב' ארבל ליאת: לא, אני נמנעת.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר הסמכת פקח, שי ג'רבי ת.ז. 314978552.

בעד (12) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, רון מלכה, נפתלי כהן. איציק ציזר, יהודה מעיין, אתי כהן, איילת דן, גיל מיכלס.

נמנע (1) ליאת ארבל.

לא נכחו עמי כחלון, שי דבורה.

סיום הישיבה!

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

5. סעיף 9א' - דיון בנושא כריתת עצים כביש דורי, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, שי דבורה, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעת ראש העיר שמועצת העיר תנחה את נתיבי איילון להכין תכנית תוך 30 יום, עם הדמיות, עם תכנון מפורט. לחורשת הבנים והצבר פיתוח שבילים ושבילי אופניים, והסוללה האקוסטית.

בעד (8) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה.

הצעת אופוזיציה, כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (7) איציק ציזר, אתי כהן, גיל מיכלס, איילת דן, יהודה מעיין, שי דבורה, ליאת ארבל.

1. סעיף 9א' - דיון בנושא בניית מוסדות ציבור הנחוצים בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעת ראש העיר בנושא בניית מוסדות ציבור הנחוצים בעיר, מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, שילמדו אותה, וייווכחו לדעת שהתכנית נותנת מענה לכל הצרכים העתידיים של העיר, עד 2040, בניגוד מוחץ להתנהלות בקדנציה הקודמת.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה.

הצעה של האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת

ארבל.

לא נכחו שי דבורה, נפתלי כהן.

2. סעיף 9א' - דיון בנושא צפיפות בכיתות העיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא צפיפות בכיתות העיר, מועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר, שילמדו אותה, וייווכחו לדעת שהתכנית נותנת מענה לכל הצרכים העתידיים של העיר, עד 2040, בניגוד מוחץ להתנהלות בקדנציה הקודמת.

בעד (8) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, עמי כחלון, נפתלי כהן, רון מלכה.

הצעה של האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת ארבל.
לא נכח שי דבורה.

3. סעיף 9א' - דיון בנושא הקמת חניונים ציבוריים, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא הקמת חניונים ציבוריים, שמועצת העיר מפנה את חברי האופוזיציה לתכנית המתאר העירונית שאושרה זה מכבר.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן,

עמי כחלון, נפתלי כהן.

הצעה של האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת ארבל.
לא נכחו שי דבורה, רון מלכה.

4. סעיף 9א' - דיון בנושא בטיחות באתרי הבנייה בעיר, בקשה של חברי המועצה ליאת ארבל, גיל מיכלס, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, איציק ציזר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את הצעת ראש העיר בנושא בטיחות באתרי הבנייה בעיר להנחות את הועדה לתכנון ובניה לעדכן את יועצי הבטיחות לבחון טוב יותר את המעברים ובמידת הצורך להכניס תנאי להיתר בניית מעבר מקורה, בנוסף חברי האופוזיציה מוזמנים לסייר ולדווח לוועדה לתכנון על ליקויים.

בעד (7) ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, רון מלכה, נפתלי כהן.

הצעת האופוזיציה כמפורט בהצעה לסדר.

בעד (6) גיל מיכלס, איציק ציזר, אתי כהן, איילת דן, יהודה מעיין, ליאת ארבל.
לא נכחו עמי כחלון, שי דבורה.

6. אישור הסמכת פקח, שי ג'רבי ת.ז. 314978552.

החלטה:	הוחלט ברוב קולות לאשר הסמכת פקח, שי ג'רבי ת.ז. 314978552.
בעד (12)	ישראל גל, ירון יעקבי, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, רון מלכה, נפתלי כהן, איציק ציזר, יהודה מעיין, אתי כהן, איילת דן, גיל מיכלס.
נמנע (1)	ליאת ארבל.
לא נכחו	עמי כחלון, שי דבורה.

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה